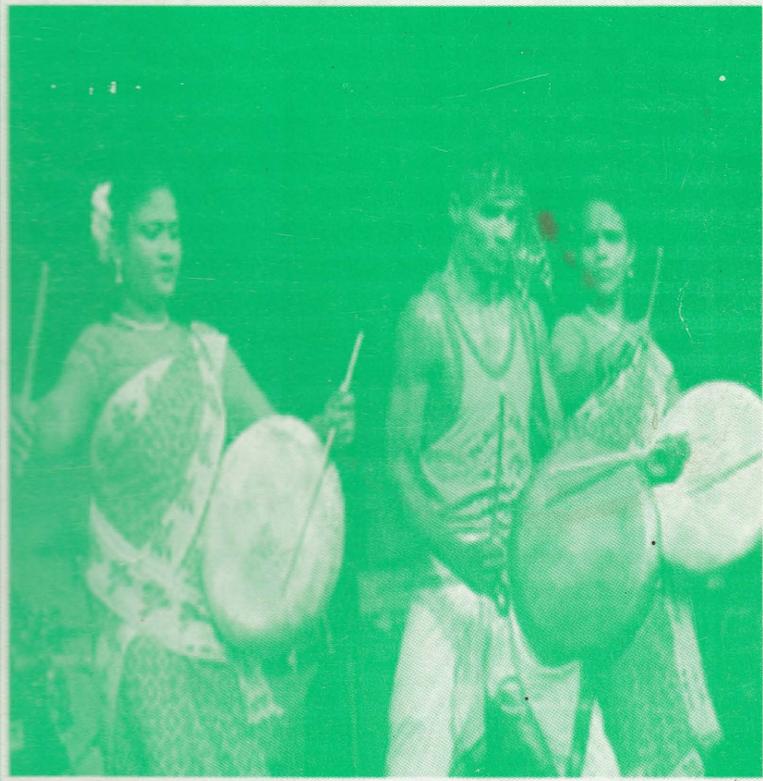

ஸர்ட்டுக்களம்

யகிரல் - நண்பர்களுக்கிடையில் மட்டும்

களம் : 07 (ஆகஸ்ட் - 2015)

வெளியீடு : மலையக சமூக ஆய்வு மையம்

பெரட்டுக்களம்

புதிய பெரட்டு

கனம் : 07 (ஆகஸ்ட் - 2015)
தொடர்புகளுக்கு : upcosorec@yahoo.com
இலங்கை : 0094-714806035, 0094-714903509
இந்தியா : 0091-9865880160

அழுச்சக் கொள்வோம்

ஒரு தேசிய இனம் நிலம், பொருளாதாரம், மொழி, கலாசாரம், மக்கள் எனும் விருட்சங்களால் விழுது விட்டு வியாபிக்கின்றது. மலையக மக்களும் இந்நாட்டில் வாழும் இன்னுமொரு தேசிய இனம் எனக் கூறுவதில் பெரட்டுக்களம் பெருமைக் கொள்கிறது. இவ்விதழ் மலையக மண்ணின் கலாசார விருட்சத்தின் வாசனை சுமந்து வருவதோடு, இனம் காக்கும் விருட்சங்களின் ஆணி வேர்களுக்கு திட்டமிட்டு விஷம் கலந்து அழிக்க அரசு ஆதரவுடனான அமைப்புகளும், விஷமிகளும் செயல்படுகின்றார்கள் என்பதனையும் உள்ளக விஷமிகளும் இதற்கு துணையாக செயல்படுகின்றார்கள் எனும் அபாய அறிவிப்பையும் பெரட்டுக்களம் விடுக்கின்றது.

சுதந்திர இலங்கையின் வரலாற்றில்.....

- மலையக மக்களின் குடியரிமை பறிப்பு
- மலையக மக்களின் வாக்குரிமை பறிப்பு
- சிறிமா சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் மற்றும் சிறிமா இந்திரா ஒப்பந்தம்
- நிலச் சீர்திருத்தம் எனும் போர்வையில் திட்டமிட்ட பெருந்தோட்ட காணி அபகரிப்பு
- மலையக பிரதேசங்களில் திட்டமிட்ட இனவாத குடியேற்றம்
- பெருந்தோட்டங்கள் தனியார் கம்பனிகளிடம் கையளிப்பு
- மறைமுக குடும்ப கட்டுபாடு
- இனவாத கலவரங்கள்
- இரண்டாந்தர பிரஜைகள் எனும் மனநிலையை உருவாக்குதல்
- சமயவிரோத்புவாத நோக்கோடு விகாரைகள், புத்தர்சிலைகள் அகமத்தல்
- பெருந்தோட்ட மக்களை தொடர்ந்து வறுமை நிலையில் வைத்திருத்தல்
- வறுமை நிலையை தொடர்ந்து பேணுதல்
- மலையகத்தை தொடர்ந்தும் தொழிலற்ற பிரதேசமாக வைத்திருத்தல்
- மலையகத்தை விட்டு சுயமாகவே வாலிபர்களை தொழிலுக்காக நகரங்களை நோக்கி நகர்த்துதல்
- நகர் மய கலாசாரத்தை ஊக்குவித்தல்
- மதுபானம் போதைவஸ்துக்கள் போன்றவற்றை தாராளமாக கிடைக்க வழிசெய்தல்
- கல்வி, தொழில், சமூகபாதுகாப்பு காரணங்களுக்காக துரைசார்ந்தோர் மலையகத்தை விட்டு வெளியேறுவதற்கான பின்புலத்தை உருவாக்குதல்
- சமூக நோக்கத்தோடு இயக்கமாக கலை, கலாசார செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டோரை வடக்கின் யுத்தத்தை காரணமாக வைத்து சந்தேக கண் கொண்டு பார்த்து இயங்கவிடாமல் செய்தமை
- கலாசார வளர்ச்சிக்காக திட்டமிட்ட செயற்பாடுகளின்றி அரசியல் நோக்கோடு கலாசார மண்டபங்கள் அமைக்கப்படுகின்றமை

மலையக அரசியல்வாதிகள் ஆட்சியாளர்களோடு இணைந்து செயல்பட்டு மெளனம் காக்கின்றமை

- மலையக மக்களை வாக்கியந்திரங்களாக மட்டும் பாவிக்கின்றமை
- அரசியல் யாப்பு ரீதியாக சமத்துவ அங்கீகாரம் இன்மை
- பெரும்பான்மை இனத்தவர்களுக்கு சாதகமான முறையில் கொண்டு வரப்படுகின்ற தேர்தல் முறை மாற்றங்கள் குறிப்பாக மலையகத்தமிழ் மக்களின் அரசியல் இருப்பை கேள்விக்குள்ளாக்குகிறமை

இவ்வாறான காரணங்களால் மலையகத்தைச் சார்ந்த பல இலட்சம் பேர் நகர்களுக்கும், வடக்கின் வன்னிக்கும், இந்தியாவிற்கும் இடப்பெயர்வுக்கு உள்ளாகினர். இவர்களுள் சமூக அரசியல் ஆர்வலர்கள், இயல், இசை, நாடக கலைஞர்கள் என துறைசார்ந்தோரும் அடங்குவர்.

இந்நிலையில் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சம்பளம் மற்றும் சமூக விடயங்கள் தொடர்பாக இரண்டு வருடங்களுக்கு ஒரு முறை செய்து கொள்ளப்படும் ஒப்பந்தம் தொடர்பான இவ்வருட பேச்சு வார்த்தையின் போது பெருந்தோட்ட முதலாளிமார் சம்மேளனம் “தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு ரூபாயேனும் அதிகரிக்க முடியாது” என கூறி இருப்பதானது தொழிலாளர்களை அடிமைகளாக இருங்கள் அல்லது வெளியேறுங்கள் எனக் கூறுவதாக கருதலாம். 1981ல் 497,995 ஆக இருந்த தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 2013ல் 193,412 ஆக குறைந்துள்ளது. இது பெருந்தோட்டங்களில் இன வளர்ச்சியை, தொழிலை, கலாசாரத்தை அழிக்க எடுக்கப்படும் கூட்டு முயற்சியாகவே பெரட்டுக்களம் அபாய சமிக்ஞை காட்டுகின்றது.

மலையக தேசிய இனத்துவ அடையாளங்கள் அடக்குமுறை இனவாத ஆட்சியாளர்களால் அதி தீவிரமாக திட்டமிட்டு மிகவும் கச்சிதமாக நீண்ட காலமாகவே அழிக்கப்பட்டு வருகின்றது. சுயநல அரசியலை மட்டுமே குறிக்கோளாக கொண்ட மலையக அரசியல்வாதிகள் அத்தீய சக்திகளுக்கு பிரிந்து நின்று தேர்தல் மூலம் ஆதரவு திரட்டி ஆட்சியில் அமர்த்துவதோடு, தமது ஆட்சிமன்ற கதிரைகளையும் தக்க வைத்துக் கொள்கின்றனர். அவர்களே இம்முறையும் தேர்தல் களத்தில் நிற்கின்றனர். இனவாத கட்சிக்கு ஆதரவு திரட்டும் இன்னுமொரு கட்சியினர் தனியாக பெண்களை மட்டும் வேட்பாளர்களாக்கி முழு மலையகத்தையும் பலியிடுவதற்கு தீவிரமாக செயற்படுகின்றனர். தேர்தல் மூலம் மக்கள் வெற்றி அடைந்தது கிடையாது. அதிலும் குறிப்பாக மலையக மக்கள் யானையை போல் மண்ணை அள்ளி தலையில் கொட்டிக் கொள்ளாது விழிப்புடன் செயற்பட வேண்டும் என்பதே பெரட்டுக்களத்தின் குரலாகும்.

மலையக மக்கள் தேசிய இனம் என்பதற்கான விருட்சங்களின் ஆணி வேரும், விழுதுகளும் விஷம் கலந்து அழிக்கப்படும் காலக்கட்டத்தில் விஷமிகளை இனம் காண்போம். புதுபெரட்டாக இருள் கிழித்து எழுவோம். பெரட்டுக்களமே நமது எழுச்சியின் தளம்.

**மலையக தேசியம் காப்போம், சுதந்திர இனமாக வாழ்வோம்.
நாமே விடியல்! நமதே விடியல்!**

ஆசிரியர் குழு

குறிப்பு: பெரட்டுக்களத்தின் லூக்கங்களை மீள் பிரசாரம் செய்வதாயின் மலையக சமூக ஆய்வு மையத்தின் அனுமதி பெறப்பட வேண்டும்.

மலையகப் பண்பாட்டுப் பேணுகை: சிக்கல்களும், சவால்களும்

ஊராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

மலையகத்தின் சமூக, அரசியல் தனித்துவம் பேணப்படுவது, இலங்கை தமிழ் நிலை நின்று பார்க்கின்ற போது கூட மிகமிக அத்தியாவசியமான ஒரு விடயமாகும். ஏனெனில், இலங்கையின் தமிழ் வாழ்க்கை/பண்பாடு என நோக்கும் பொழுது அதிலே பிரதேச தனித்துவங்கள் மிக முக்கிய இடம்பெறுவதை அவதானிக்கலாம். மட்டக்களப்பு, திருமலை, வன்னி, யாழ்ப்பாணம், மன்னார், புத்தளம் மற்றும் சிலாபம் ஆகிய பிரதேசங்கள் ஒவ்வொன்றும் இலங்கைத் தமிழ் பண்பாட்டின் பன்முகபாட்டையும், அதே வேளையில் வீறாந்த நிலையையும் காட்டுவனவாக உள்ளன.

இலங்கையின் நியாயமான பிரஜைகள் என்று இந்திய வம்சாவழித் தமிழர் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டமை ஏறத்தாழ பூரணமாகியுள்ள இன்றைய நிலையில் இம் மக்கட் கூட்டத்தினரில் இயல்பாக தனித்து வங்களை வற்புறுத்துவதும், பேணுவதும் அவர்களின் சமூகக் குழுமத் தனித்துவத்துக்கும் அதே வேளையில் இலங்கையில் தமிழரின் நிலை பேறுடைமைக்கும் (Stability) உதவுவதாகும்.

இந்திய வம்சாவழித் தமிழரை, மலையகத் தமிழர் எனும் வழக்கு ஏறத்தாழ கடந்த கால் நூற்றாண்டு

காலமாகப் போற்றப்பட்டு வருகிறது. “மலையகம்” என்ற தொடர் காரணமாக இலங்கையின் மேற்கு (அவிசாவளை), தெற்கு பகுதிகளிலுள்ள றப்பர் தோட்ட இந்திய வம்சாவழித் தொழிலாளர்கள் கொண்டு வரப்படவில்லை. பெருந்தோட்டச் செய்கை முறை மையினுள் முக்கியத்துவம் பெறும் தேயிலைத் தோட்டப் பகுதிகளும், அவை சார்ந்த நகரங்களுமே மலையகம் என்ற தொடருக்குள்ளே கொண்டு வரப்படுகின்றன. இறப்பர் தோட்ட தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் படிப்படியாக தங்கள் தமிழ் அடையாளங்களை கல்வி முதல் ஆடையணி, உணவு வரை பல முக்கியத் துறைகளிலே இழப்பதை காணலாம். மலையக அரசியல் தலைமைகளிடத்து இது பற்றிய சிரத்தை இருப்பதாக தெரியவில்லை.

மலையகம் எனும் வறையறைக்குள் வருகின்ற பொழுது அதன் தனித்துவத்தை பேண வேண்டுமென்பதில் மலையக புத்திஜீவிகள் முதல் அரசியல்வாதிகள் வரை முக்கிய சிரத்தை காட்டுகின்றனர். இதன் தேவையை வற்புறுத்துகின்ற அதே வேளையில், இந்த பேணுகை எத்தகைய வடிவம் எடுக்க வேண்டுமென்பது ஆழமாக சிந்திக்கப்பட வேண்டுவதாகும். இயல்பாகவே பண்பாட்டு பேணுகையே முக்கியமானதாக வற்புறுத்தப்படும், வற்புறுத்தப்படுகிறது.

இக்கட்டத்திலே பண்பாடு பற்றிய ஒரு தெளிவு அவசியமாகின்றது. பண்பாடு

என்பதை இரண்டொருவரி வரை விலக்கணங்களால் அறுதியிட்டு கூற முடியாதென்பது பல அறிஞர் கருத்து. பண்பாடு எனும் பொழுது அதனுள் பின்வருவன நிச்சயமாக இடம் பெறும்.

1. ஒரு சமூகப் பின்புலம்
2. அச்சமூகப் பின்புலத்தை தீர்மானிக்கும் அரசியல், பொருளாதார காரணிகள்
3. உறவுமுறை விவாகம்
4. நம்பிக்கைகள், வழிபாடுகள் (மதம்)
5. கலைகள்
6. உணவு, உடை
7. வாழ்க்கைப் பற்றிய பெறுமானங்கள் (Values), இதற்குள் சமூக நோக்கு, உலகம் பற்றிய கண்ணோட்டம்
8. தங்கள் குழுமம் பற்றிய பிரக்கை

மேலே கூறியவை யாவும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து நிற்கும் நிலையில், இந்த வட்டத்தினுள் வராதோரின் கண்ணோட்டத்தில் மாத்திரமல்லாமல் அந்த குழுவினரின் அக உணர்விலும் (நாம் இன்னார் என்ற உணர்வு) பண்பாட்டு உணர்வினை தீர்மானிக்கும்.

பண்பாடு என்பது எப்பொழுதும் சமூக மாற்றங்களுடன் இயைந்து செல்வதாகும். பண்பாடு என்பது தேக்க நிலையல்ல. பண்பாட்டில் மரபு முக்கியமானதாகும். மரபின் பிரதான பண்பு “காலமும் வழக்கும் திரிந்த விடத்தும், திரிந்தவற்றிற்கேற்ப அமைந்து செல்வதோர் முறைமை” என்பர். முன்னேற்றங்களை தரும் மாற்றங்களை ஏற்றுக் கொண்டு அந்த மாற்றங்களினூடே பாரம்பரிய மரபு தொடர்ச்சியினை பேணுவது பண்பாட்டின் முக்கிய அம்சமாகும்.

மேற்கூறியவனவற்றை ஆழமாக மனத்திலிருத்திக் கொண்டு மலையகப் பண்பாட்டின் அமைப்பினையும், வெளிப்படுநிலைகளையும் பற்றி நோக்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

இவ்வாறு சிந்திக்கும் பொழுது மலையகத்தின் அரசியல், பொருளாதாரச் “கூழல்” முக்கியமாகின்றது. மலையகம் எனும் பொழுது ஒரு புறத்தில் பெருந்தோட்ட வாழ்க்கையும் (தொழிலாளர் நிலை), இன்னொரு புறத்தில் நகர்ப்புற குடியிருப்புக்களும் பெரும்பாலும் வர்த்தகம் சார்ந்தோர் வாழ்க்கை முறையும் பிரதானமாகின்றன. ஆனால் மலையகப் பண்பாடு எனும் பொழுது பிரதானமாக பெருந்தோட்டத் துறையே முக்கியம் பெறுகிறது.

தோட்ட தொழிலாளரின் உத்தியோகப்பூர்வநிலை, அவர்களின் தொழில் முறைமைகள், குடியிருப்பு முறைமை, சமூக ஒருங்காடல் ஆகியனவற்றை தீர்மானிப்பதை காணலாம். உதாரணமாக கொழுந்தெடுத்தல், கொழுந்து கூடையை சுமக்கும் முறைமை, லயன்களை கொண்ட குடியிருப்பு, அந்தக் குடியிருப்புகளின் கட்டட அமைப்பு, தோட்டத் தொழிலை செய்வதற்கான உடை ஆகியவை முக்கியமாகின்றன.

தோட்டத்துப் பொருளாதார வாழ்க்கை முறைமை தொழிற்சங்க முறைமையை அத்தியாவசியமாக்குகின்றது. அந்த தொழிற்சங்கங்கள் இவர்களது அரசியலை தீர்மானிக்கின்றன. தொழிற்சங்கத்தின் அதிகார அமைப்பு

இவர்களது சமூக அமைப்பை பாதிக்கின்றது.

இந்த பொருளாதார, தொழிற்சங்க அதிகார முறைமைகளுக்கு அமையவே கல்வி நிறுவனங்களும் அமைக்கப்படுகின்றன. தோட்டப் பாடசாலை தோட்ட முறைமையை பேணுவதற்கு உதவுகின்றதா?, அதனை மாற்ற உதவுகின்றதா? என்ற வினாவை நாம் கேட்பதில்லை.

ஆனால் மலையகப் பண்பாடு என நாம் அடையாளம் காணும் பல விடயங்கள் மேலே கூறியனவற்றிற்குள்ளேயிருந்தே கிளம்புகின்றன. ஆனால் இப்பொழுதோ இந்த அமைப்பில் குறிப்பாக குடியிருப்பு முறைமையில் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த மாற்றங்கள் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும்.

இன்னமொரு முக்கியமான விடயமென்னவென்றால், இந்த அரசியல், பொருளாதாரச் சூழல் அவர்களது மொழி, மதப் பேணுகைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை என்பதாகும். அதாவது தொழிற்சங்க தலைமை முறைமை இவர்களின் மத நிலைப்பாடுகளையோ, தமிழ்த் தன்மையையோ வற்புறுத்துவதில்லை. இதனால் மலையகத் தமிழர்களே கல்வி மந்திரிகளாக இருக்கின்ற மாகாண சபைகளில் கூட மலையகத் தமிழ்ப் பிள்ளைகளின் பாடசாலைகளில் சிங்கள ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுகின்றனர். உண்மையில் இவர்களது தமிழ்த் தன்மையை வற்புறுத்த முயன்ற சில இயக்கங்களை தொழிற்சங்க தலைமை அழித்தொழித்து விட்டன என்று திரு. பெ. முத்துலிங்கம் கூறுகின்றார். அதில் நிறைய உண்மை உண்டு. அது மாத் திரமல்ல, தோட்டப் பாடசா

லைகளின் கல்வி முன்னேற்றத்தை தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் மறை முகமாக தடை செய்கின்றார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டும் உண்டு.

இந்நிலையில், பண்பாட்டு பேணுகை என்பது ஒரு மறைமுகமாக அரசியல் சூழ்ச்சியாக கூட மாறலாம். மாற்றங்களை வரவேற்பதும், அந்த மாற்றங்களினூடே மரபு தொடர்ச்சியைப் பேணுவதும் பண்பாட்டின் பயன்பாடாகும்.

அடுத்து மதத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றி நோக்குவோம். முற்றிலும் தொழில்நுட்ப, கைத்தொழில் மயப்பட்ட சமூகங்கள் தவிர்ந்த மற்றைய சமூகங்களில் மதம் பண்பாட்டின் பிரதான தளமாகும். கைத் தொழில் மயமாக்கப்பட்ட சமூகங்களிலும் மதம் உண்டு. ஆனால் மதச்சார்பின்மையே சமூக நியமங்களை வழி நடத்தும். பாரம்பரிய, மரபு வழி சமூகங்களில் மதம் முக்கிய இடம் பெறும். இது ஒரு சமூகவியல் இயல்பு. பாகிஸ்தான், இலங்கை, இந்தியா, பர்மா போன்ற நாடுகளில் இந்த பண்பைக் காணலாம்.

பெருந்தோட்டத் துறையில் பாரிய கைத்தொழில் மாற்றங்கள் இடம் பெறாது மனித உழைப்பையே அது சுரண்டுவதாக அமைகிறது. இதனால் அந்த சமூக அமைப்பும் அப்படியே பேணப்படுகிறது. அதனையே தொழிற்சங்க அமைப்புகளும் விரும்புகின்றன. தொழிற்சங்கங்கள் பெருந்தோட்டங்களில் கைத்தொழில் முன்னேற்றத்திற்கோ, தொழில் முறை அமைப்பிற்கோ வழிவிடுவதில்லை.

இதனால் மதம் முக்கியமாகின்றது. பெருந்தோட்ட நிலையில் மத வழிபாட்டை மூன்று நிலைப்பட எடுத்துக் கூறலாம்.

1. சாதி நிலைப்பட்டது (உ-ம்:- மதுரை வீரன் வழிபாடு)
2. தொழில் நிலைப்பட்டது (உ-ம்:-ரோதமுனி)
3. பொதுப்படையான வழிபாடு. அதிலும் மாரியம்மன் போன்ற வழிபாட்டு முறைகளை முக்கியத்துவம்பெறும். இருப்பினும் தோட்ட நிலைகளில் முருகன், பிள்ளையார் வழிபாடும் உண்டு.

சற்று ஊன்றி நோக்கும் பொழுது தான் மத வழிபாட்டின் ஊடாகவே பல புது நிலைப்பட்ட மாற்றங்களை அறிந்துக் கொள்கின்றனர் எனலாம். கோவில்கள் நவீன மயப்பாட்டுக்கு வருவதையும் பாபிஷேகம் மூலமாக காணலாம்.

இன்னொரு முக்கிய உண்மை இந்த மதவழிபாட்டு நிலையே பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களை மலையகத்து நகர்புறங்களுக்கு கவர்ந்திழுக்கின்றது என்பதாகும். பெருந்தோட்ட பகுதிகளின் நகர்புறங்கள் இரண்டு விடயங்களில் பண்பாட்டு மாறுநிலைகளுக்கு உதவுகின்றன. முதலாவதாக நகர்புறத்து கோவில்களை சொல்லலாம். உதாரணம் நாவலப்பிட்டி, ஹட்டன், பதுளை, மாத்தளை, பண்டாரவளை, கண்டி

போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம்.

இரண்டாவதாக கனிஷ்ட, இடைநிலை கல்விக் கான பாடசாலைகள் (கல்லூரிகள்) நகர்புறங்களினேயே உள்ளன. கதிசேசன் கல்லூரி, சென் ஜோன்ஸ் பொஸ்கோ, சென் மேரிஸ்-பொகவந்தலாவை, சென் மேரிஸ்-பண்டாரவளை, ஹட்டன்-ஹைலன்ட்ஸ், பதுளை-சரஸ்வதி போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம். இவை மூலம் ஏற்படும் புதிய பண்பாட்டு பரிமாணங்கள் முக்கியமானவை ஆகும். மத நிலைப்பட்ட முறைமைகளில் நவீன மயப்பாட்டின் வெளிப்பாடான சமஸ்கிருத நெறிப்படுகையை தோட்டத்துக் கோவில்களிலும், நகர்புறத்துக் கோவில்களிலும் காணக் கூடியதாக உள்ளது. (குருக்கள் பூசை செய்தல், கும்பாபிஷேகம் செய்தல், மஹோற் சவங்கள் நடத்தல் போன்றவை).

மலையகத்திலே பாரிய மத நடைமுறைகள் மேற் கொள்ளப்படுகின்றன என்று உரத்துக் கூறப்படும் வேளையில், மலையக மத / கலை பண்பாட்டின் பிரதான வெளிப்பாடுகளான காமன் கூத்து, அருச்சுணன் தபசு ஆகியவை போற்றப்படுவது பற்றிய பேச்சையே காண முடியாதுள்ளது. இது கவலைக்குறிய விடயமாகும்.

கல்வி நிலையில் மிக முக்கியமான ஒரு தொழிற்பாட்டினை காணலாம். மலையக பாடசாலைகள் எல்லாவற்றிலும் இந்து மதத்தை பொறுத்தவரையில் "சைவ நெறி" என்ற பாடப் புத்தகத் தொடரே பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது மட்டக் களப்பு, திருமலை, மன்னார், சிலாபம் பகுதிகளிலுள்ள ஆகம வழிசாராத வழிபாடுகளை கணக்கில் கொள்ளவில்லை என்ற குறைபாடு ஏற்கனவே உள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தில் கூட தொண்டமானாற்று செல்வசந்திதி

போன்ற மிக சில கோவில்களை தவிர மற்றும் படி "சைவ" நிலைப்பட்ட கோவில்களையே விதந்து கூறுகின்றது என்ற குற்றச்சாட்டு உண்டு. மலையகத்தை பொறுத்தவரையில் இந்த பாடப் புத்தகங்களிலே காணப்படுபவை அந்த மாணவர்களின் மதஅனுபவ உலகிற்கு முற்றிலும் அப்பாற்பட்டவை என்று சில அறிஞர்கள் கூறுகின்றார்கள். இந்த விடயத்தில் கவனஞ் செலுத்தப்படாமல் இருப்பதனால் மலையகத்து வழிபாட்டு மரபுகள் பலவற்றை வருங்கால மலையக தலைமுறையினர் மறந்து போகலாம்.

மத விடயத்தில் மலையகத்தில் இன்று நடைபெறும் மத மாற்றங்களும், இடம்பெறும் புதிய இந்து இயக்கங்களும் மலையகப் பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சிக்கு பெறும் சவாலாக அமைந்துள்ளது என்றே கூற வேண்டும். மலையக அடிநிலைத் தமிழரின் கல்விப் பற்றி மலையக அரசியல் தலைவர்கள் சிரத்தை காட்டாது இருப்பதால் மலையகத்தில் தமிழ்மொழி வழிக்கல்வி பலவீனமடைந்துள்ளதை பல இடங்களிலே காணலாம். பெரும்பாலான மலையகத் தமிழ் மாணவர்கள் சிங்கள மொழி மூலமே கல்வி கற்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டு வருவதையும் காணக் கூடியதாக உள்ளது. இவற்றுக்கு மேலாக சில நகர புறங்களிலே காணப்படும் இன்டர் நெஷனல் (சர்வதேச) பாடசாலைகள் ஆங்கில மொழி மூலமாக கல்வி கற்பிக்கின்றோம் எனும் நகைப்புக் கிடமான விநோதமும் காணப்படுகின்றது. ஆங்கில மொழி வழி கல்வி எந்த மட்டத்தில் அவசியம் என்பதே வினா? இவ்வாறு நோக்கும் பொழுது மலையகத்தின் பண்பாட்டுப்

பேணுகை என்பது இன்று ஆழமாக சிந்திக்கப் படாத ஒரு வாய்ப்பாட்டு கோஷமாகவே உள்ளது. இந்த விடயத்தில் மலையக புத்திஜீவிகளின் பொறுப்பு மிக முக்கியமானதாகும்.

மேலே ஏறிவிட்டவன் ஏணியை மறக்கலாம். ஆனால் இனிமேல் ஏற இருப்பவர்களுக்கு அந்த ஏணி முக்கியம். மலையகத்தின் நவீன மயமாக்கம் மலையகத்தின் பண்பாட்டு மரபை மறந்து விட்டால் மலையகத்தின் தனித்துவத்துக்கான தொடர்ச்சி இழக்கப்பட்டு விடும்.

குறிப்பு: பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி அவர்கள், அமரர் சுப்பையா சிவஞானம் (அல்மாதோட்டம், கந்தப்பளை) அவர்களின் நினைவு மலருக்கு எழுதிய கட்டுரையை காலத்தின் தேவை கருதி மீள் பிரசுரம் செய்கின்றோம்.

நன்றி: அமரர் அல்மாதோட்ட கணக்கப்பிள்ளை சுப்பையா சிவஞானம் நினைவு மலர் 24/08/2006.

மலையகத் தேசியம்: சினதக்கப்படும் கலாசாரம்

- வோல்டர் டெரி -

அறிமுகம்

“உன்னிடத்தில் மற்றவர்கள் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று எதிர்ப்பார்கிறாயோ, அதுபோலவே நீ அடுத்தவரிடமும் நடந்து கொள்ள வேண்டும்” இதனையே காலாசாரம்-பண்பாடு - நாகரீகம் என பெயரியார் குறிப்பிடுகிறார். இங்கு கலாசாரம் என்பது சமஸ்கிருத சொல். அதற்கு மாற்றான தமிழ் சொல் தான் பண்பாடு. தமிழ் மொழியில் கலாசாரம், பண்பாடு என்ற இரண்டு சொற்களும் பரவலாக பயன்படுத்தப்படினும் ஆங்கிலத்தில் இவை இரண்டிற்கும் பொதுவாக Culture (Cultivating the Society) என்றே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. கலாசாரம் என்பது பரந்த விடயமொன்றும், அதில் உள்ளடங்கும் ஒரு பிரிவே பண்பாடு என்றொரு கருத்தும் உள்ளது. அதாவது, இக் கட்டுரையில் கலாசாரம் - பண்பாடு இரண்டும் ஒன்று என்ற கருத்து நிலையிலிருந்தே விடயங்கள் நோக்கப் படுகின்றது.

பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவதம்பி அவர்கள், “பண்பாடு என்பது குறிப்பிட்ட ஒரு மக்கட் கூட்டம் தனது சமூக, வரலாற்று வளர்ச்சி யினுடாகத் தோற்றுவித்துக் கொண்ட பௌதிகப் பொருட்கள், ஆத்மார்த்த கருத்துக்கள், மத நடைமுறைகள், சமூகப் பெறுமானங்கள், ஆகியவற்றினதும் தொகுதியாகும். பண்பாடு என்பது ஒரு கூட்டத்தினரின் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி நிலை, உற்பத்தி

முறைமை, உற்பத்தி உற்பவகள், கல்வி, விஞ்ஞானம், இலக்கியம், கலைகள், நம்பிக்கைகள், ஆகியவற்றின் தொகுதியாகும்”. என குறிப்பிடுகிறார். மேலும் விளக்க நிலையில் “பண்பாடு என்பது வெளிப்பார்வை ஒரு நடத்தை முறையாகவே தோன்றினாலும், உண்மையில் அது ஓர் அறிகை முறைமையே. பண்பாடு என்பது அந்த மக்கட் கூட்டத்தினரின் இடையேயுள்ள சகலரும் பகிர்ந்து கொள்ளும் கருத்துக்கள், நடைமுறை உத்திகள், வழிநடத்து முறைமைகள் ஆகியனவாகும். அதாவது உண்மையில் பண்பாடு என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட குழுமத்திடையே அதன அங்கத்தவர்கள் கொள்ளும் அர்த்தங்களுக்கான சூழமைவுகளைக் கொண்டதாகும். பண்பாடு மனிதர்களைப் பக்குவப்படுத்துவது. ஒரு குறிப்பிட்ட வாழ்க்கை முறைக்கு அந்தக் குழுமத்தின் மக்களை இணைய வைப்பதுமாகும்”.

அதாவது மனிதனானவன் தன்னைச் சுற்றியுள்ள மனிதர்களையும், பிற உயிர்களையும் இயற்கைப் பொருள் களையும் தன் வாழ்க்கையோடு தொடர்புபடுத்தி, அவற்றுக்குத் தன் வாழ்க்கையில் இடம் தந்து தன் இருப்பைப் புரிந்து கொள்வதே, வாழ்க்கையை அர்த்தப்படுத்திக் கொள்வது ஆகும். இந்த வாழ்க்கை அர்த்தப்படுத்தலானது கருத்துகள், நம்பிக்கைகள், நடைமுறைகளின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படும் இந்த

பொன்னார்-சீங்கர்

வெளிப்படுத்தல்களின் தொகுப்பே விளக்க நிலையில் பண்பாடு என்கின்றோம்.

வாழ்வின் அர்த்தம் பண்பாடு நிலையானது அல்ல. அது காலந்தோறும் மாற்றமடையக் கூடியது. மனிதனைச் சுற்றியிருப்பவை மாறுவதால், அந்த மாறுதல்களோடு மனிதன் தன்னை இணைத்து வாழ்க்கையைப் புரிந்து கொள்வதும் மாறுகிறது. எனவே, மாற்றம் தவிர்க்க முடியாதது. அதாவது பண்பாடு என்பது தொழில்நுட்பம் வளர வளர வளரும். அர்த்தங்களும் மாறுபடும். தலைமுறை இடைவெளி ஊடாக இதனை அவதானிக்கலாம். மாற்றத்திற்கும், ரெகிபிஷன் தன்மைக்கும் உட்பட்டது தான் பண்பாடு என்ற வகையில், வெளிவடிவம் மாறினாலும் அடிப்படைத் தன்மை மாறாமல் இருக்கும் பண்புகளும் பண்பாட்டிற்கு உண்டு.

பண்பாடானது கருத்து நிலை தோன்றுவதற்கான தளமாகவும் இருக்கின்றது. எந்தவொரு பண்பாட்டுக்கும் அதற்குரிய அக அமைப்பையும், முழுமையையும் தந்து, அதனை உயிர்ப்புள்ள ஒன்றாக்குவது கருத்து நிலையே ஆகும். பண்பாடு என்பது வாழ்க்கை முறையினடியாக வருகின்றது. கருத்து நிலை என்பது பண்பாட்டைத் தளமாகக் கொண்டது. கருத்து நிலையே மனிதர்களின் மனோபாவங்களையும் வாழ்க்கை நோக்குகளையும் தீர்மானிக்கின்றது.

தேசியமும் பண்பாடும்

தேசியத்தின் பிரதான தூண்களில் ஒன்று என்ற வகையிலும் கலாசாரம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. காலங்காலமாக பின்பற்றப்பட்டு வரும் இக்கலாசாரம் ஒரு தேசிய இனத்தின் வேராகவும் உள்ளது. இந்த தேசியம் தான் கூட்டு குழுமம் என்ற உணர்வை பேணுகிறது.

எமது இலங்கை சமூகத்தில் பண்பாடு தான் பிரதானமாக தேசியத்தை வடிவமைக்கிறது. நகர, கிராமிய, தோட்டப்புறப் பண்பாடு, வேறு வேறு பாடசாலை பண்பாடு (இது ஆளுமையில் செல்வாக்கு செலுத்துகிறது). குடும்ப பண்பாடு, அரசியல் பண்பாடு, கட்சி அரசியல் பண்பாடு, பால் நிலை சார்ந்த பண்பாடு, ஊடகப் பண்பாடு (குட்டமிட்ட நுகர்வு பண்பாட்டை திணித்தல்) என்று அடுக்கிக் கொண்டே செல்லலாம்.

ஒரு சமூகத்தினுடைய உயிர்ப்பான அனைத்து கலங்களையுடைய கூட்டுத் தொகுத்தான் பண்பாடு ஆகும். அந்த வகையில் பண்பாடானது சமூக இருப்பின் ஒரு அடையாளமாகவும், தேசியத்தை வடிவமைக்கும் பிரதான கூறாகவும் திகழ்கிறது. கூட்டு வாழ்க்கையும், கூட்டு அடையாளமும் தான் தேசியத்தின் அடிப்படைகளாகும். கூட்டு என்னும் போது அனைவரையும் ஒருங்கிணைக்கும் சக்தி அவசியமாகும். கலாசாரம் - பண்பாடு ஒரு தேசிய இனத்தின் அனைவரையும் இணைக்கும் சக்தியாகவும், இனத்துவ அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் ஊடகமாகவும் விளங்குகின்றது.

இந்த கலாசாரம் பெரும்பாலும் எழுதப்படாத சட்டமாகவே சமூகங்களில் காணப்படுகிறது. குறிப்பாக வாழ்க்கை முறை மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய வாழ்க்கை முறையை தீர்மானிக்கின்ற காரணிகளான எண்ணங்கள், சிந்தனைகள், மொழி, கலைகள், இலக்கியங்கள், வழக்காறுகள் (வழமை) தொன்மங்கள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், ஆன்மீக தொழிற்பாடுகள், மதம், வழிபாட்டு முறைகள், நம்பிக்கைகள், மரபுகள், உடை, அணி கலன்கள், பழக்க

வழக்கங்கள், உறவுமுறைகள், உணவு முறை, விருந்தோம்பல் / உபசரிப்பு, விளையாட்டுக்கள், பொழுது போக்கு அம்சங்கள், ஓவியம், சிற்பம், இசை, நாடகம், நாட்டியம், ஆடல், பாடல், கல்வி, அரசியல், சமூகம், பொருளாதாரம், மருத்துவம், விழுமியங்கள் என பண்பாட்டு வெளிப்பாடுகளின் பரப்பு விரிந்து காணப்படுகின்றது.

மலையக தேசியமும் பண்பாடும்

மலையகத் தமிழ் சமூகத்தில் பண்பாடு தான் தேசியத்தை வடிவமைக்கின்றது. மலையகம் இன்று தனி தேசியமாக வளர்ந்து வருகின்ற நிலையில் அதன் பண்பாட்டு விழுமியங்களின் பிரதான வெளிப்பாடாக தமிழ் மொழி உள்ளது. (மொழியும் பண்பாட்டின் ஒரு பகுதியே). மலையகத் தமிழ் தேசியத்தின் கலாசார வேர்கள் தமிழ் நாட்டுடன் தொடர்பு கொண்டவையாக உள்ளது.

சிங்கள பகுதிகளால் சூழப்பட்ட ஒரு தமிழ் மலையகவே மலையகம் உள்ளது. மலையகத் தமிழ் தேசியத்தின் அல்லது மலையகத் தேசியத்தின் அடிப்படைகளில் ஒன்று என்ற ரீதியில் கலாசாரம் - பண்பாட்டு விழுமியங்களை விளங்கிக் கொள்ளல் அவசியமாகிறது. ஏனெனில் மலையகத் தேசியத்தினுடைய அடையாளமும், இருப்பும் இதில் தான் தங்கியுள்ளது.

மலையகப் பண்பாட்டுச் சூழலை ஆராய்கின்ற பொழுது இந்த பண்பாட்டை முன் நிறுத்தும் விழுமியங்களின் தோற்றம் பற்றி தெளிவாக கூற முடியாவிட்டாலும், அவை தென்னிந்திய ஆதி பண்பாட்டு விழுமியங்களின் தோற்றத்துடன் தொடர்புபட்டது என்பதை மட்டும் கூற முடியும். மலையக சமூகத்தின் ஆரம்பகர்த்தாக்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் என்ற ரீதியில் இந்த பண்பாடும் அவர்களுடன் இங்கு கொண்டு வரப்பட்டது. அத்துடன் மலையக சமூக உருவாக்கத் திற்கும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளது.

இவர்கள் தமிழ் நாட்டின் பல்வேறு மாவட்டங்களிலிருந்து வந்து மலையகத்தில் குடியேறியவர்கள் என்ற வகையில் அவர்கள்

பல்வேறு கலாசாரங்களின் தொகுப்பையே இங்கு கொண்டு வந்தனர். மலையக வாழ்வியல் சூழலில் ஒரு தனித்துவமான பண்பாடு தோற்றம் பெற்றது. மலையக தெய்வமாக வழிபடும் முறையும், பெரும்பாலான பெரும்பெருந்தோட்ட மட்ட வழிபாட்டுக்குரிய தெய்வங்களின் வழிபாட்டு முறையையும் இதற்கு சிறந்த உதாரணமாக கூறலாம். இந்த இரண்டு பண்பாடுகளும் இணைந்து தான் இன்றைய மலையகப் பண்பாடாக எழுச்சி கொண்டுள்ளது.

ஒரு தேசிய இனமாக வளரும் போது அதன் தனித்துவத்தை பேணும் அரசியல் தேவையின் நிமித்தமும் மலையகப் பண்பாடு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. கால ஒட்டத்திற்கேற்பவும், சூழலுக்கேற்பவும் மாற்றங்களை உள்வாங்கி இன்று மலையக மயமாகியுள்ள இத்தகையதோர் பண்பாட்டு வடிவத்தை வேறெந்த சமூக கட்டமைப்பிலும் தேட முடியாது.

மலையக பண்பாட்டு - கலாசார விழுமியங்கள் தகது தனித்துவத்தை இன்றும் உயிர்ப்புடன் வைத்துள்ளது. இதுவே மலையகத் தேசியத்தின் முன்னோக்கிய பாய்ச்சலுக்கு இன்றும் துணை நிற்கின்றது. இந்த தனித்துவமான கலாசார பாரம்பரியத்தின் அங்கமாக இசைக் கருவிகள் (தப்பு, உடுக்கு, உறுமி, பறை, சங்கு, சேகண்டி, செஞ்சன கட்டை, தழர், ஜல், ஜாலரா, குழித்தாளம், புல்லாங்குழல், ஆர்மோனியம், தபேளா, மிருதங்கம், கடம், தவில், மோசிங், செண்டை), என்பனவும் காமன் கூத்து, அருச்சுணன் தபசு, பொன்னர் சங்கர், முனியாண்டி கூத்து போன்ற கூத்து வடிவங்களும் இடம் பெறுகின்றன.

இந்த வலிமைமிகு கலாசார பாரம்பரித்தலை தென்னாலிராமன், தேசிங்குராஜா, கட்ட பொம்மன், கட்ட பொம்மன் கதைப்பால், வள்ளிராசன் கதை, நல்ல தங்கான் கதை, சித்திர புத்திரர் நாயனார் கதை, ஆயிரம் தலை வாங்கிய அபூர்வ சிந்தாமணி, நலமகராசன் கதை, விக்ரிமரதித்தன் கதை, ராஜா தேசிங்கு அல்லி அரசானி மாலை, பாண்டவர் வனவாசம், மின்சார மாயன், மன்னன் சின்னான்டி

போன்ற கதைகளும், சிலம்பாட்டம், கிளித்தட்டு, சடுகுடு, புள்ளையார் பந்து, பல்லாங்குழி, பட்டா கத்தி வீச்சி, பிடி வரிசை போன்ற விளையாட்டுக்களும் இடம் பெறுகின்றன.

கரகம், காவடி, அன்னக்காவடி, பரவக் காவடி, பன்னீர் காவடி, புஷ்ப காவடி, சந்தனக் காவடி, வேல் காவடி, கோவில் காவடி, கும்மி, ஓயல் கும்மி, ஓயிலாட்டம், கோலாட்டம், மொம்ம லாட்டம், தோட்பாவை ஆட்டம், வேடன் புலி ஆட்டம், பொய்கால் ஆட்டம், பொய் கால் குதிரை ஆட்டம், பயுன் - கோமாளி ஆட்டம், டிங்கி - டிங்கி ஆட்டம், என்பன ஆட்டக் கலை பிரிவில் இடம் பெறுகின்றது. பின்வரும் பாடல் வடிவங்களையும் கலாசார விழுமியங்களில் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. தாலாட்டு - ஒப்பாரி (பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையான பாடல்கள்) லாவணி, மாரியம்மன் தாலாட்டு, உடுக்கடிப் பாடல், தேர்ப் பாடல், பூசாரி பாடல், காமன் கூத்து பாடல், மாரடிப்பு பாடல், பயுன் - கோமாளி பாடல், தெம்மாங்கு பாடல், வெட்டியான் - வெட்டிச்சிப் பாடல், தொழில் பாடல் என பாடல் வடிவங்கள் விரிந்து செல்கின்றது.

லங்கா தகனம் (கண்டி ராசன் கதை), ராமாயணம், சத்தியவான் சாவித்திரி, குலேபகாவலி, அரிச்சந்திரன் மயான காண்டம், அரிச்சுணன் தபசு, நந்தினி சித்திரம், மதுரை வீரன், பொனார் சங்கர் போன்ற நாடக வடிவங்களும், பூ கட்டி பார்த்தல், பூப்பு சடங்கு, சாவு சடங்கு, பேய் - பிசாசு விரட்டுதல், மந்திர சடங்கு, நேர்த்திக் கடன், திருஸ்டி சத்துதல், திருமண சடங்கு, காதுகுத்து சடங்கு போன்ற சடங்கு முறைகளையும் இங்கு காண முடியும்.

மலையகத்தில் வழிபாட்டிற்குரிய கடவுள்களை பொதுவான வழிபாட்டிற்குரிய தெய்வங்கள், பெருந்தோட்ட வழிபாட்டு தெய்வங்கள், (தொழில் சார்ந்தது, தொழில் சாராதது), கொடூரமான் தெய்வங்கள், அவமதிப்பவர்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கும் தெய்வங்கள், என்ற பிரிவுகளுக்கு அடக்கலாம்.

பொதுவான வழிபாட்டுக்குரிய கடவுள்களாக முருகன் (வேறு பெயர்களிலும் அழைப்பர்), மாரியம்மன், (வேறு பெயர்களும் உள்ளன),

கிருஷ்ணன், மதுரை வீரன், விநாயகர், காளியம்மன், பத்தினி, ராமர், அனுமான், பால தண்டையுதபாணி, விஷ்ணு, காயத்திரி, வைரவர், புத்தர், இயேசு, அன்னை மரியாள் போன்ற தெய்வங்கள் விளங்குகின்றன.

பெருந்தோட்ட மட்டத்தில் தொழில் சார்ந்த தெய்வங்களாக ரோதமுனி, தவறணை முனி, கம்பி முனி, கவாத்து முனி, தன்னை முனி, கொழுந்து சாமி, மட்டத்து சாமி என்பனவும், தொழில் சாராத தெய்வங்களாக கந்தசாமி, மாடசாமி, மதுரை வீரன், காளி, ராமர், சந்தி முனி, முச்சந்தி முனி, எல்லை முனி, இரட்டை கல் முனி, காட்டு முனி, மகா முனி, காட்டேறி அம்மன், முனிஸ்வரன், வண்ணடியான், வண்ணாத்திக் கோட்டை, உத்திரை காளி, வீரமாகாளி, மஞ்சள் காளி, வடபத்திரகாளி, பத்திரகாளி, இருளாயி, ஆண்டி சாமி, பூச்சி அம்மா, சங்கிலி கருப்பன், கருப்பன் சாமி, முன்னடியான், ஆண்டி அப்பர், புள்ளையார், இடும்பன், வைரவர், சென்டா கட்டி, நொண்டி அப்புச்சி, காமாச்சி, தூக்கா தேவி, மஞ்சள் சாமி, வன தேவதை, பட்டமரத்தான் போன்ற தெய்வங்களும் உள்ளன.

மேலும் வனத்து சின்னப்பர், சின்னப்பர் பெரியப்பர், வால் ராசா, காட்டு சின்னப்பர் என்பனவும் தொழில்களும் தெய்வங்களாக உள்ளன.

கொடூரமான் ஆண் தெய்வங்களாக மதுரை வீரன், மாடசாமி, முனிஸ்வரன், ஆண்டி சாமி, சங்கிலி கருப்பன், இடும்பன் என்பனவும் பெண் தெய்வங்களாக வண்ணாத்திக் கோட்டை, உத்திரகாளி, வீரமாகாளி, இருளாயி, தூக்கா தேவி

போன்றனவும் விளங்குகின்றன. அதே போன்று அவமதிப்பவர்களை தண்டனை கொடுக்கும் ஆணை தெய்வங்களாக சந்தி முனி, முணியான்டி, மகா முனி, வால் முனி, மயான முனி, எல்லை முனி, கம்பி முனி, தவறனை முனி, செண்டாகட்டி என்பனவும் பெண் தெய்வங்களாக காளி, பத்திரகாளி, வீரபத்திர காளி, உத்திரகாளி, வடபத்திர காளி, மஞ்சள் காளி, போன்றனவும் காணப்படுகிறது.

மேலும் மலையகத்தில் காணப்படுகின்ற குடும்பம் பற்றிய எண்ணக்கரு, திருமண முறைகள், உணவு பழக்கவழக்கங்கள், பாரம்பரிய மருந்துகள் மற்றும் நோய் பற்றிய எண்ணக்கரு, சமூக ஒழுங்கமைப்பின் ஆடைகளின் பங்கு, மரபு வழிக்கல்வி மற்றும் பாரம்பரிய தொழிற்பயிற்சிகள், இலக்கியம், வெகுசன தொடர்புசாதனங்களின் பங்கு என்பனவும் மலையகத் தமிழரின் பண்பாட்டை தீர்மானிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

உளவியல் விடயத்திலும் பண்பாட்டிற்கு முக்கிய பங்கு உண்டு. உதாரணமாக மலையகத்தில் காணப்படுகின்ற சாமி பார்த்து நூல் கட்டுதல், திருஷ்டி கழித்தல் (திட்டி சுத்துதல்) என்பன சரிபிழை என்பதற்கு அப்பால் அது ஒரு பண்பாடாகவே காணப்படுகிறது.

ஆங்கிலேயரின் காலனித்துவ ஆட்சி காலத்தில் முழு மலையகமும் திறந்த வெளி சிறைக் கூடமாக காணப்பட்டது. எந்தவொரு விடயமும் பெருந்தோட்ட உற்பத்தி முறையை பாதிக்கக் கூடாது என்பதில் ஆங்கிலேயர்கள் கவனமாக இருந்தனர். இதற்காக தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வெளித் தொடர்புகளிலிருந்து விலக்கியே வைக்கப்பட்டனர். மேலும் மதச் சுதந்திரம் வழங்குவதனுடாக வெளியுலகத் தொடர்பை குறைக்கலாம் என்பதாலும், அது உற்பத்தி முறையை பாதிக்காது என்பதாலும் மதச் சுதந்திரம் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

இந்த மதச் சுதந்திரத்தை மலையக மக்கள் தமக்கு சாதகமாக்கிக் கொண்டனர். இதனுடாக மலையகத் தமிழரின் நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், விழாக்கள், பண்டிகைகள், கூத்துக்கள், கலைகள், இலக்கியம், பொழுது போக்கு நடவடிக்கைகள், விளையாட்டுக்கள், கிரியைகள் போன்றவை தொடர்ந்தும் பேணுவதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டன. இதனால் மலையகத் தமிழ் மக்களுடைய தனித்துவமான பண்பாட்டுப் பாரம்பரிய மொன்றினை கட்டி யெழுப்புவதற்கான ஏற்ற சூழல் அமைய பெற்றது.

மலையகப் பண்பாட்டிற்கான நெருக்கடிகள்
இந்த சாதகமான சூழல், சுதந்திரத்திற்கு பிற்பட்ட காலத்தில் குறிப்பாக 1972ஆம் ஆண்டு பெருந்தோட்டத் துறை தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பின் படிப்படியாக மாற்றம் காணத் தொடங்கியது. ஒரு சமூகத்தினுடைய அடையாளமும், இருப்பும், பண்பாட்டில் தான் பிரதானமாக தங்கியுள்ளது. இதனால் தான் அடுக்குமுறை ஆட்சியாளர்களினால் பண்பாட்டை திட்டமிட்டு அழிப்பதனுடாக ஒரு இனத்தை அழிக்கலாம் என்ற எண்ணப்பாடு பின் பற்றப்பட்டு வருகிறது. மலையக வரலாற்றிலும் இந்த நிலையை அவதானிக்கலாம்.

கூட்டிரப்பு தான் கூட்டான வாழ்க்கையை தீர்மானிக்கின்றது என்ற வகையில் கூட்டு வாழ்க்கை இருக்கும் வரையில் தான் தனித்துவமான பண்பாட்டை பேண முடியும். அந்த வகையில் மலையகப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கான ஏற்ற சூழல் தொடர்ந்து வந்த அரசாங்கங்களினால் திட்டமிட்ட வகையில் இல்லாது செயல்பட்டது. இதன் தொடர்ச்சியாக இன்று மலையகத் தமிழரின் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் பல்வேறு வழிகளிலும் நெருக்கடிகளை எதிர் கொண்டுள்ளது.

அக வநுக்கடிகள்

* நுகர்வு கலாசாரம் காரணமாக உலகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் கலாசாரத்தை நோக்கி மலையக கலாசாரம் தள்ளப்படுதல்.

* பொதுவான இந்திய சினிமா போன்ற ஜனரஞ்சக கலாசாரம் மேலோங்கி வருவதனால் கூத்து, நாடகம் போன்ற மலையக கலாசார அம்சங்களின் வளர்ச்சி தடுக்கப்பட்டுள்ளது.

* தென்னிந்திய தமிழ் சினிமா மற்றும் தொலைக் காட்சி நெடும் தொடர்கள் மக்களை நுகர்வு கலாசார ஆசைக்குள் வைத்திருப்பதால் மலையக மக்கள் தங்கள் சுய கலாசார விழுமியங்களை பாதுகாப்பதிலிருந்து விலகி செல்லும் நிலை காணப்படுகிறது.

* இலங்கையில் காணப்படுகின்ற பெரும் ஊடக கலாசாரம் காரணமாக மலையக கலைஞர்களின் உழைப்பும், ஆற்றலும் சூறையாடப்படுகின்றது.

* சில கலாசார விடயங்களை சதிசடங்குகளாக பார்க்கின்ற போக்கு காரணமாக அவைகள் அழிந்து வருகின்றன.

* கலாசாரத்தின் சில பிற்போக்கான கூறுகளினாலேயே அதனை மக்கள் ஒதுக்குகின்ற நிலைமை.

* பெண் அடிமைத்தனம் மற்றும் சடங்குகளில் சாதிகள் வகிக்கும் பங்கு. உதாரணமாக மரண சடங்குகளில் பெண்களின் தாலியை கழற்றும் விடயம்.

* கூட்டு நிலையிலிருந்து தனி மனித பண்பாட்டு நிலைக்கு மாறுதல். படித்த சிலர் சமூகத்தி லிருந்து தங்களை துண்டித்து, தங்களை சமூகத்திற்கு ஏதோ செய்வதாக காட்டும் பண்பாட்டு நிலை.

* மலையகத்திலுள்ள கோவில்கள் பிராமண ஆகம மயப்படுத்தப்படுதல். இதனால் மலையகத் தமிழரின் குல தெய்வ வழிபாட்டு முறைகளை நாகரீக மற்றவையாக பார்க்க மக்களை தூண்டுதல்.

* குருஜீ, சாயிபாபா, அம்மா பகவான், சபரிமலை யாத்திரை என தொடரும் மாற்று வழிபாட்டு முறைகள் இந்தியாவிலிருந்து

கொண்டு வரப்பட்டு திணிக்கப்படுவதால் (இதை ஒரு புதிய நாகரீகமாக பார்க்கும் போக்கு) மலையகத் தமிழரின் சுய வழிபாட்டு முறைகளை கேலிக் கூத்தாக்குதல்.

* இஸ்லாமிய மயமாக்கலும், கிறிஸ்தவ மத மாற்ற குழுக்களும் மதமாற்று நடவடிக்கைகள் மூலம் மலையகத் தமிழரின் தனித்துவமான பண்பாட்டினை பேய் தன்மையானவை என போதிப்பதால் மலையகத் தேசிய இனம் அழிவை நோக்கி செல்கிறது.

* மலையக தோட்டங்களில் கோவில் திருவிழாக்களின் போது நிதி உதவிகளை செய்யும் கசிப்பு முதலாளிமார் மற்றும் ஏனைய சமூக விரோத சக்திகள் கசிப்பு மற்றும் சட்ட விரோத மதுபானம், போதைப்பொருள் என்பவற்றை விற்பதற்கான களங்களாக திருவிழாக்களை பயன்படுத்தவதால், திருவிழாக்களின் கலாசார மகிமை மழுங்கடிக்கப்படுகின்றது.

* மலையகத்தில் மது, போதைப் பொருட்களை விநியோகிக்கும் சமூக விரோத சக்திகளின் சமூக விரோத செயற்பாடுகளினால் இளைஞர், யுவதிகளின் சிந்தனை சக்தி மழுங்கடிக்கப்படுகின்றது.

* தேர்தல் காலங்களில் மலையகத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் மதுபான விநியோகமும் பண்பாட்டு ரீதியான ஒரு ஒடுக்க முறையே யாகும். இதனுடாக மலையக மக்களை சிந்திக்க விடாமல் தடுக்கப்படுகிறார்கள். சிந்தித்தால் தான் பகுத்தறிவு வளர கேள்வி கேட்கும் நிலையும் வளரும். இதனை தடுப்பதற்காகவே மதுபான விநியோகம் செய்யப்படுகிறது.

* இந்திய சார்புடைய அரசியல்வாதிகளின் செயற்பாடுகளும், சலுகைகளையும் அதிகாரங்களையும் மட்டுமே எதிர்பார்ப்பாக கொண்ட மலையக அரசியல்வாதிகளின் செயற்பாடுகளும் மலையக மக்களை தேசிய இனமாக சிந்திப்பதற்கோ, வளர்வதற்கோ இடம் கொடுப்பதில்லை.

புற நெருக்கடிகள்

* மலையகத் தமிழரின் பண்பாட்டு விழுமியங்களை பேணுவதற்கும், வளர்ப்பதற்கும் அரசாங்க உதவிகள் கிடைக்க பெறுவதில்லை.

* கல்வியின் மலையகத் தமிழரின் வரலாறு, கலாசாரம் பற்றி பாடவிதானங்களில் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை.

* மலையகத்தில் அரசாங்கம் திட்டமிட்ட முறையில் நடைமுறைப்படுத்தும் கட்டாயக் கருத்தடையை பல அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் ஊக்குவிப்பதில் தீவிரமாக செயற்படுகின்றன.

* ஸ்ரீமா- சாஸ்திரி, ஸ்ரீமா- இந்திரா ஒப்பந்தங்கள் மூலம் ஐந்து இலட்சம் மலையகத் தமிழர்கள் கட்டாயத்தின் பேரில் இந்தியாவிற்கு நாடு கடத்தப்பட்ட போது பல்துறை சார்ந்த கலைஞர்களும், புலமையாளர்களும் புலம் பெயரும் நிலை ஏற்பட்டமை.

* பொருளாதார சூழல் காரணமாக கலைஞர்கள் வேலைவாய்ப்பு தேடி வெளி இடங்களுக்கு வெளியேறுகின்ற நிலைமை காரணமாக மலையக கலைகளை வளர்க்க முடியாதுள்ளது.

* இலங்கையின் சிங்கள கிராமிய, நகர பண்பாட்டு கூறுகள் மலையக பண்பாட்டில் செலுத்தும் செல்வாக்கு.

* வன்முறைகளின் மூலம் புலமைசார் கலைஞர்கள் மற்றும் பண்பாட்டுக் காவலர்கள் மலையகத்தை விட்டு வெளியேறும் ஒரு சூழல் உருவாக்கப்பட்டது.

* ஜனநாயகம் என்ற போர்வையில் அரசு அங்கீகாரத்துடனான (நேரடி - மறைமுக)

பெளத்த விஸ்தரிப்பு நடவடிக்கைகள் மூலம் மலையகத் தமிழரின் கூட்டிருப்பு சிதைக்கப் படுகிறது. உதாரணமாக காணி சுவீகரிப்பு, மற்றும் புதிய விகாரைகள், புத்தர் சிலைகளை நிர்மாணித்தல் மூலமாக ஒரு பய உணர்வு ஊட்டப்பட்டு மலையகத் தேசிய இனம் அழிவை நோக்கி தள்ளப்படுகின்றது.

வாதுவான நெருக்கடிகள்

* கலைகளை வளர்ப்பதிலும், காட்சிப் படுத்துவதிலும் ஏற்படும் பொருளாதார சமைய (செலவு) கலைகளின் வளர்ச்சியை பாதித்துள்ளது.

* சில அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகள் மலையக பாரம்பரிய கலைகளை / கலைஞர்களை அநாகரிமாக பாக்கும் ஒரு நிலை உருவாகியுள்ளது.

தீர்வுகள்

இவ்வாறான நெருக்கடிகளிலிருந்து மலையக கலாசார - பண்பாட்டு விழுமியங்களை பாதுகாப்பதனுடாகவே எதிர் காலத்தில் மலையகத் தேசியத்தை பாது காப்பதுடன், அதை ஒரு வளர்ச்சி நிலைக்கு கொண்டு செல்லலாம். அதற்காக பின்வரும் வேலைத் திட்டங்களை முன்னெடுத்தல் அவசியமாகும்.

* கலாசாரத்தை மீள் உருவாக்கம் செய்தல் வேண்டும். மீள் உருவாக்கம் செய்யும் போது கலாசாரத்தின் பிற்போக்கான (மோசமான) கூறுகளை நீக்கி, வேர்கள் அறாமல் மேலும் விருத்தி செய்தல் வேண்டும்.

* மலையக கலாசார பாரம்பரியங்களை வளர்ப்பதற்கான அரசு உதவிகள் (அதிகாரம்) உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதுவரை உட்பு பிரதேசத்திலுள்ளது போன்ற ஒரு சமூக

அதிகார மையத்தினுடாக கலாசார பாரம்பரியங்களை பாதுகாத்தல் வேண்டும்.

* மலையகத் தினுள்ள கோவில்கள் வெறுமனே வழிபாட்டு மையங்களாக மட்டும் இல்லாமல் ஒரு கலாசார மையமாகவும், சமூக நிறுவனமாகவும் மாற்றப்பட வேண்டும். இதனை கிறிஸ்தவ, பெளத்த, இஸ்லாமிய வழிபாட்டு தளங்களில் நாம் அவதானிக்கலாம்.

* மலையக கலை, கலாசார பண்பாட்டு காப்பகம் ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

* கலாசாரத்தை பேணி பாதுகாப்பதில் பல்கலைக்கழகத்திற்கு, பாரிய பங்குண்டு. மலையகத்தில் பல்வேறு பிரதேசங்களிலுள்ள வர்களையும் வெளியிலுள்ளவர்களையும் ஒன்று சேர்க்க கூடிய விதத்தில் மலையக திற்கான பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

* மலையகத் தமிழ் மக்களை ஒரு தனி தேசிய இனமாக அங்கீகரித்தல் வேண்டும். முதலில் பல்வேறு சமூக மட்டங்களில் மலையக மக்களை தேசிய இனமாக அங்கீகரிக்கின்ற நிலை உருவாக வேண்டும்.

* மலையக மக்கள் சுயமாகவே தங்களை ஒரு தேசிய இனமாக அடையாளப்படுத்துகின்ற சிந்தனை உருவாக்கத்தில் சமூக அமைப்புகள் ஈடுபட வேண்டும்.

* மேற்குறிப்பிட்டவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதனுடாகவே மலையகத் தமிழரின் கூட்டிருப்பை பேணி பண்பாட்டு விழுமியங்களை பாதுகாக்க முடியும். அதனுடாகவே மலையகத் தேசியத்தை பாதுகாக்க முடியும்.

உணற்பாளர்

மணர்

தொழிலாளர்
 இரத்தம்
 தொய்ந்த
 மலைநிலத்தல்
 இரத்த வியர்வையல்
 விண்ணந்த
 தொய்வைச் செடிசொய்,
 உடலை
 உறையவைத்த
 பனியாய்,
 மழையாய்,
 வியர்வையல்
 விசய
 மண்ணின் வாசனையை
 சுமந்து
 சென்ற
 சுற்றுறாய்
 ஒன்றுத்தொன்றொடர்
 பனியாக்
 உயர்ந்து
 உறமாக்
 உணற்பாளர்
 வாழ்வொரு
 வாழ்வான
 மண்
 உணற்பவல்கை
 சொந்தமென்போம்
 மலை
 ஐதீர்
 குயல் எழுப்புவோம்

மா. ச - அகஸ்டர்

மலைத் தேசத்தில்

பூத்துக் குழங்கும்
 மரங்கள்
 உறவுகள்
 உறமான
 நிலத்தில்,
 ஆடுகளும்
 மாடுகளும்
 ஆடல் காட்டும்
 எம்
 பெண்களின்
 வலையல்
 இசையில்
 வானத்து
 நிலவை
 மூடுபனி
 மூடினும்
 அழகாய்
 ஒளி தெரிக்கும்
 எம்
 முற்றத்தில்
 வரலாறு
 பேசி
 வீரம்
 வளர்க்க,
 குச்சு வீட்டிலும்
 குடும்பம்
 கும்மாளமாய்
 திகழும்
 மண் தந்த
 விருதவை
 உணர்வில்

வருடமொருமுறையான
 கார்த்திகை
 விளக்குத் திருநாளர்
 இங்கு
 தினந்தினம்
 சுடர்விரும்
 புதுமலைத் தேசம்
 இது
 மாவை
 மங்கினும்
 பூபாளமே
 எம்வாழ்வில்
 மண்ணின் மக்கள்
 மலைத் தேசமதில்
 களவுகள்
 மெய்ப்பட
 வேண்டும்
 கரம்
 பிடித்து
 உயர்ந்திரு
 பெரட்டுகளத்தில்

-மலைத்தும்பி -

மலையக நாட்டுப்புறப் பாடல்

—பண்டாரவளை விமலநாதன்—

நாட்டுப் புறப்பாடல் என்றாலே ஏடறியாத, எழுத்தறியாத பாமர மக்களால் பாடப்பட்டதுதான். ஆனால் மலையக நாட்டுப்புறப் பாடல் ஏனைய நாட்டுப்புற பாடல்களிலிருந்து சற்று வித்தியாசமானது. எந்தவொரு நாட்டுப்புறப் பாடலும் அதனுடைய சூழல், அவர்களுடைய வாழ்வாதாரம், தொழில், சமூகம், அவர்களுடைய வழிபாடுகள் பற்றிய தான பாடல்களாக தோன்றியது உண்டு.

தமிழர்களின் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் குறிப்பாக மலையக நாட்டுப்புறப்பாடல்களை எடுத்து கொண்டால் ஆங்கில வார்த்தைகளும், சிங்கள மொழி சொற்களும் இடம் பெற்றிருப்பதையும் அவதானிக்கலாம். எங்களுடைய பாடல்கள் தென்னிந்திய விவசாயிகளின் பாடல்களாக, அதே பாடலின் தளவல்களாக ஓரிரு வார்த்தைகள் மாற்றமடைந்து எமது சூழலுக்கு ஏற்றவாறு இருக்கும்.

தென்னிந்தியாவிலே விவசாயிகள் பாடும் பாடலான அரிவி வெட்டுப்பாட்டு (அறுவடைப்பாட்டு), ஏற்றம் இறைக்கும் பாட்டு (தண்ணீர் இறைக்கும் பாட்டு), வண்டிக்காரன் பாட்டு, காதலை சொல்லுகின்ற தெம்மாங்குப் பாட்டு, குதூகளித்தாடும் கும்மிப்பாட்டு, சோகத்தின் பிரிவை சொல்லும் ஒப்பாரிப்பாட்டு என்பன முக்கிய இடம் பெறுகின்றன.

மலையக மக்களின் அலுவலக விடயங்களும் எழுதப்படாதநாட்டார் பாடல்களாக உள்ளன.

இந்தியாவிலிருந்து கப்பலிலே வந்த போதுபாடியது,

‘சிக்கு புக்கு நீலகிரி தொப்பித்தோட்டம்
நாங்க போற கப்பல்ல சனங்கூட்டம்’

இந்தியாவிலே ஏற்றம் இறக்கம் எல்லாம் சந்தித்த மக்கள் இங்கு (இலங்கை) நீண்டதூரம் நடந்துசெல்லும் போது,

‘ஏத்தமடி தேவிசுளம் இறக்கமடி மூனாறு
தூரவழி நம்ம தோட்டம்
தொடர்ந்து வாடி நடந்து போவோம்’

இந்தமக்கள் வரும் வழியிலே குடித் தண்ணீர் கூட பாடலாக இருக்கிறது,

‘கண்டியில காப்பித் தண்ணி
கடலோரம் உப்புத் தண்ணி
மதுரையில் பம்புத் தண்ணி
மதிமயக்கம் கொல்லுதடி’

இது போல இலங்கையின் மலையகத்தின் தேயிலைத் தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களுக்குள்ளே கலைப்பை போக்கும் பாட்டு, காதலைச் சொல்லும் பாட்டு, எஜமானர்களை போற்றும் பாட்டு, தூற்றும் பாட்டு, அடிமைத் தனத்திற்கு எதிரான உள்ளக்கு முரல்களை வெளியிடும் புரட்சிப்பாட்டு என்று பலவகைப் பாடல்களை காணலாம். இந்த பாடல்களின் சிறப்பு இந்தப் பாட்டுக்குள்ளே வெள்ளைக்கார

துரை, கறுப்பு கோட்டுகங்காணி, கணக்கப் பிள்ளை, தோட்டக்காரன், அப்பு (சமையல்காரன்) போன்றவர்கள் வருவதுபோல், கூனியடிப்பது, கோப்பி கன்று நாட்டுவது, காணு வெட்டுவது, கவாத்துவெட்டுவது. கொழுந்து பறிப்பது போன்ற தேயிலைத் தோட்டத் தொழில் சம்பந்தமான விடயங்களும், மலையகத்திக்குரிய பொதுவான இடங்களான லயம். பெரட்டுக்களம், பீலிக்கரை, பிள்ளைக் காம்பரா (பிள்ளைமடுவம்), ஸ்டோரு (தேயிலை தொழிற்சாலை), குதிரைப்பெட்டி, மாரியம்மன் கோவில், ரோதமுனிக் கோயில், ஏனைய காவல் தெய்வங்களின் வழிபாட்டுதளங்களும் வருவது உண்டு.

துரைமார்களை போற்றும் பாடல், 'எண்ண தல முழுகி - நம்மதுரை (ஏ) ஓசந்த பொட்டும் வச்சி வண்ண கொட புஞ்சி - நம்மதுரை வாராராம் கப்பல்ல தோட்டம் தொரவெல்லாம் தொரமார் சுத்தி வருவாக நெட்ட மரமெல்லாம் கட்டையா வெட்டுங்கடி மட்ட மலை எல்லாம் பாத்து ரொம்ப சட்டமா பேசிடுவார் நம்ம வட்டமா நின்னுக்கிட்டா சட்டபையில இருந்து சில்லரய சத்தமா எடுப்பாரு'

தொரையதிட்டும் பாடல், 'அந்த நாள் தோட்டமிது ஆசயா நானிருந்தேன் ஓரமூட்ட தூக்கசொல்லி ஓதக்கிறாரே சின்னதுரை'

கங்காணிகளைபோற்றும் பாடல், 'சாய நெரத்தில வேட்டிகட்டி சருக்க மின்னல மே பூட்டி சாஞ்சி நடந்தாராம் நம்ம ஐயா கங்காணி - சருக்க மின்னல பாருங்கடி'

கங்காணியை திட்டும் பாடல்(கும்மி), 'கொண்ட பிரம்பெடுத்து கூலியாளை முன்னேவிட்டு கிண்டி கிண்டி அடிக்கிறானே கிறுக்கு புடிச்ச கங்காணி அஞ்சு மணியாச்சு ஐயாவர நேரமாச்சி கொஞ்சி வெளையாடாதீக கோளுகாரன் கங்காணி'

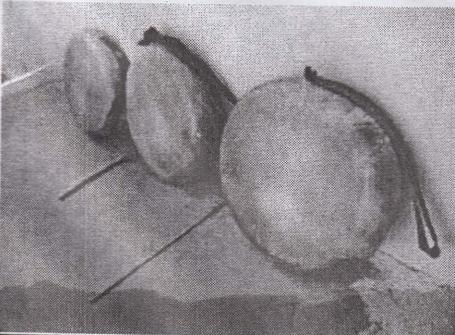
இதுபோன்றே தோட்டங்களில் தொழிலுக்குரிய உபகரணங்களான கூடை, சுரண்டி, முள்ளு, கவாத்துக்கத்தி, மட்டக்கத்தி, மட்டக்குச்சி என்று இவற்றுக்கெல்லாம் மலையகநாட்டுப்புறப்பாடல்களில் தனித்துவமான இடம் கொடுக்கப் பட்டிருப்பதை காணலாம். இது போன்று ஒவ்வொரு விடயத்திலும் நாட்டுப்புறப் பாடலின் செல்வாக்கை அவதானிக்கலாம்.

மாரியம்மாவை வாழ்த்தும் கும்மி
பாடல்,
'ஒரு படியான் கருகமணி கழுத்து
ரொம்ப பூட்டி அவ கழுத்தே
தெரிக்குதம்மா கண்ணே நுறு மாரி.....
ஆதிபரஞ் சோதி அம்மா முத்துமாரி
அவ எந்திரிச்சா சலசலக்குது
நாகரத்தின மால ரொம்ப... அதிகம்
தெரிக்குதம்மா - ஒளிரும்'

கணக்கப்பிள்ளைக்கும் தொழில்
செய்யும் பெண்ணுக்கும் இடையில்
காதலை சொல்லும் பாடல்,
'காட்டு தொங்க ஓரத்துல கணக்கெழுதம்
என்ஞ் சாமி மஞ்சவாட அடிக்கிதுன்னு
மறந்திடாதிங்க பொட்டு பொட்டா
பொத்தனமாம், பொன் பறிச்ச
பேனாவாம்
ஆதரிச்ச பேருபோடும் ஐயா
கணக்கப் பிள்ளை'

கணக்கப்பிள்ளை சதியால் காதலன்
வேறு தோட்டம் செல்லநேரிடுகின்றது.
அந்த சோகத்தையும், காதலையும்
சொல்லும் பிரிவு தெம்மாங்குபாட்டு,
ஆண்:
' தோட்டமுனா நல்ல தோட்டம்
தொரமவனும் நல்ல தொர
தோசி கணக்கனால தங்கரெத்தினமே
தோட்டம்விட்டு நாபோரே பொன்னு
ரத்தினமே...

பெண்:

என்ன கெடுத்திகலே எனக்குப் புத்திய
சொன்னிங்களே என்ன விட்டு
போறிங்களே ஆசமச்சானே
ஏ பாவம் சுத்தாதாஅரும மச்சானே'.
நானிருக்கும் தகரலயோ, நீருக்கும்
ஒட்டுலயோ ஆகாச தந்திக் போட்டா
ஆசமச்சானே ஆதரவா பேசிடலாம்
அரும மச்சானே...

குளவைபாட்டு திருவிழாவில்
பாடுவது,
'ஆனன்னா ஆன ஐயனாத் தந்தான
ஆனைய பாத்தா தாளம் பூ போல
ஆன குட்டிய பாத்தா முதல பூ போல
ஆன வந்திரங்கவே ஆயிரம் கால்
நாட்டவே சேன வந்திரங்கவே நம்ம
கதிரேசன் வாசசெல்லம் பொழியவே'

நையாண்டி பாட்டு,

'பப்பளபள பப்பளபள பப்புள்
வந்தானடி

அவன் பல்ல பாத்து ஆறு மாசம்
பயந்து போனேடி

நாக்குல மூக்குல நத்தி பெலக்குல
பேச்சி பெலக்குல பெரட்டுகளத்தில
ஐயோட்பா கும்மா தாளம் திண்டு
கல்லுல நாயத்தி கெழம சந்தைக்கி
போனே நரிக்கிபாத்தே கத்திரிக்கா
திங்ககெழம சந்தைக்கி போனே தின்னு
பாத்தே கத்திரிக்கா

செவ்வாய்கெழம சந்தைக்கி போனே
செதிக்கிபாததே கத்திரிக்கா
பொதன்கெழம சந்தைக்கி போனே
பொத்து போன கத்திரிக்கா
வியாழகெழம சந்தைக்கி போனே
வெட்டிபாத்தே கத்திரிக்கா
வெள்ளிகெழம சந்தைக்கி போனே

விரிஞ்சிபோன கத்திரிக்கா
சனிகெழும் சந்தைக்கி போனே
சளிச்சிபோன கத்திரிக்கா'

கணவனும் மனைவியும் இங்கு வந்து
பட்டத் துன்பம் (தெம்மாங்கு),

அவள்:

'ஊரான ஊரிழந்தேன்
ஒத்தபன தோப்பிழந்தேன்
சீரான இந்தியாவிலே
தங்க ரத்தினமே
பெத்ததாயும் வீடிழந்தேன்
பொன்னுரத்தினமே

அவள்: ஆத்தோரம் கொந்தர்ப்பு
அது நெடுக வல்லாரை
வல்லாரை வெட்டியல்லோ
தங்கரத்தினமே
வல்லமையும் கொரஞ்சு

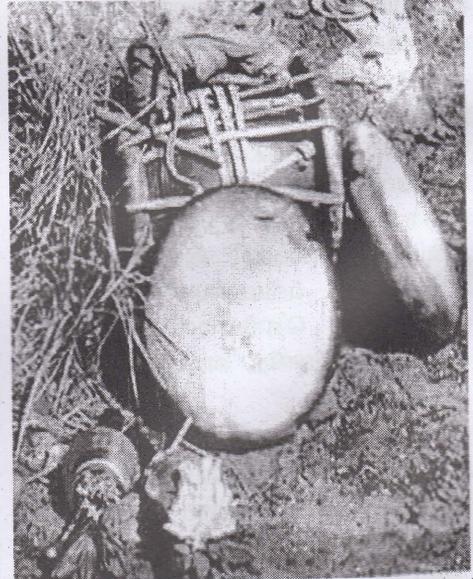
போச்சுதடி பொன்னு ரத்தினமே'
நாடற்றவர் பிரச்சினை தோன்றிய
போது எழுந்த சிந்தனைப் பாடல்,

'இந்த இலங்கையில நாங்க பட்ட
பாட்ட கேளுங்க
அந்த இங்கிலீசுகாரே கெடுத்த கேட்ட
கேளுங்க காடுவெட்டி தோட்ட
போட்ட கன்னு போட்ட இந்தியர்
நாடுவிட்டு போக சொல்ல
ஞாயமுள்ள உங்களுக்கு
மீனாபில்ல கொத்தி கொத்தி மேலு
வலிக்குதுங்க மேலையும், கீழேயும்
ஏறி ஏறங்கி காலு வலிக்குதுங்க
அரகொத்து அரிசிபோட்டு கஞ்சி
குடிக்குதுங்க உங்கள ஐயா

சாமின்னு சொல்லியே எங்களுக்கு
காலமு போகுதுங்க'

இதுபோன்று.....

தாலாட்டு,
கும்மி,
தெம்மாங்கு,
நையாண்டி,
கேலி,
கில்லாடி,
பழுமொழி,
கரகாட்டம்,
காவடியாட்டம்,
தெய்வபாடல்கள்,
ஒப்பாரி,
குளவைப்பாடல்
என்று இன்னும் எத்தனையோ
பாடல்கள் பரந்து விரிந்து மலையக
நாட்டுப்புறப் பாடலுக்கு
வலுசேர்க்கின்றன.

உயிர் மண்

—மல்லிகை சி. குமார்—

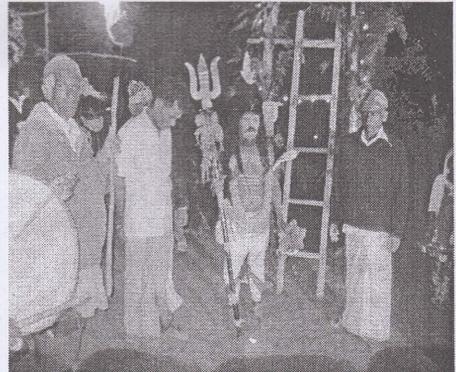
“தெய்வான நீ சிரமப்படாத... என்னால எழும்பி நடக்க முடியும். கையை விடு நான் நடக்குறே...” என்ற சங்குநாதன் கட்டிலை விட்டு எழுந்து கால்களை ஊண் றி நடக்க முயன்றாலும் தெய்வானையின் துணை அவருக்கு தேவையாகத்தான் இருந்தது.

“தெய்வான என்னை வாசல் வரைக்கும் வானு வர்புறுத்தி எழும்பினியே அப்படி என்னாம்மா விசேஷம்...?”

“அப்பா ஒங்க பேரன்... சின்னண்ண ணோட மகன் சுவேந்தன் தான் இந்த முற மன்மதன் வேசங்கட்டி இருக்கான். வந்து பாருங்களே மன்மதனே வந்த மாதிரி இருக்கு.. அது மட்டுமில்லப்பா ரதி வேஷங்கட்டி இருப்பது யாருன்னு தெரியுமா...? “சொல்லுமா யாரு..?” ஒரு ஆவலோடு கேட்டார் சங்குநாதன். அப்பா..., ரதி வேஷங்கட்டி இருப்பதும் நம்ம கணேசு மாமாவோட இளைய மகன் சுரேஷ் தான். அவன் செவப்புக்கும் அதுக்கும் அந்த ரதியே நேரா வந்த மாதிரி இருக்கு. இந்த ரதி, மன்மதன் வேஷம் இந்த ரெண்டு பேத்துக்கும் எவ்வளவு பொருத்தமா இருக்குது தெரியுமா...? என்று சொல்லும் போதே வாயுறிப்போனாள் தெய்வானை....

“தெய்வான நீ பெரியயப்பாவ கூட்டிக்கிட்டு முன்னாலப் போ. நான் விபூதி தட்டை எடுத்துக்கிட்டு

வந்திடுறேன்” என்றாள் சங்குநாதனின் மனைவியான சிவகாமி. சிவகாமி சங்குநாதனுக்கு இரண்டாந்தாரமாக வாக்குப்பட்டவள். மூத்ததாரம் இருந்தவரைக்கும் அவளுக்கு குழந்தை குட்டியில்லை தான். அதே நிலைதான் சிவகாமிக்கும். ஆனால் தெய்வானை இந்த வீட்டில் இருப்பதால் இவளுக்கு அந்த குறை எல்லாம் பெரிதாக தெரியவில்லை. தெய்வானையாருமில்லை. சங்குநாதனின் தம்பி மகள் தான். இவளுக்கு விபரம் தெரிவதற்கு முன்பே இவளின் தந்தை அழகர்சாமி இறந்து விட்டதால்... இவளுக்கு எல்லாமே பெரியப்பா சங்குநாதன்தான். விதவையான அம்மாதைலம்ம... பெரியண்ணன் வையாபுரி. சின்னண்ணன் பொன்னன் எல்லாருமே இருந்தாலும் இவளுக்கு பெரியப்பா மேலத்தான் உயிரு. இந்தாப் பாரு தெய்வான உன்ன விட்டுட்டு ஓம் புருஷன் இன்னொருத்தியை கூட்டிக்கிட்டு ஓடிட்டானேன்னு கவலப்படாத.

நம்ம மதுர வீரன் சாமியும் அப்படித் தான் பொம் மியை விட்டுட்டு வெள்ளையம்மாங்கிற பொண்ணோட போய் சேர்ந்துடாரு. அப்புறம் அவரு தெய்வமாகி பொம்மியை சேர்த்துக் கலையா. மகளே நீ அவனோட நெனப்ப விட்டு வீசிட்டு தைரியமா இரு, அவன் எப்படியும் ஓங்காலடிக்கு வந்து சேருவான்... என்று சங்குநாதன் இவளுக்கு ஒரு நம்பிக்கையையும் தைரியத் தையும் தந்ததால்... தெய்வானை புருஷன் கட்டிய தாலிக்கு மரியாதை கொடுத்து வயது முதிர்ந்த பெரியப்பாவுக்கு ஆதரவாகவும் ஊண்டு கோலாகவும் இருக்கிறான்.

அவள் சங்குநாதனை அழைத்துக் கொண்டு நிலைப் படையைத் தாண்டி வாசலுக்கு வந்ததும் வாசலில் நின்ற கூட்டத்தில் ஒருவன் “இனிமே யாரும் சத்த போடாதீங்க. பெரியய்யா வந்துட்டாரு” என்றான்.

சங்குநாதன் தெய்வானையின் உதவியோடு ரதி-மன்மதன் நிற்கும் இடத்திற்கு போனதும் ரதி-மன்மதன் வேஷங்கள் கட்டிய இருவரும் கை எடுத்து சங்குநாதனை வணங்கினர். “வேணா நீங்க என்னை வணங்கக் கூடாது. நான் தான் உங்கள வணங்கணும். ஏன்னா நீங்கெல்லாம் தெய்வப் பிறவிங்க” என்றார். அதற்குள் வீட்டுக்குள்ளிருந்து வெளியில் வந்த சிவகாமி விபூதி தட்டை சங்குநாதனின் கையில் பிடிக்க சொல்லிக் கொடுக்க, அவர் அதை வாங்கிக் கொண்டார். அவரின் கைகள் லேசாக நடுங்கியது.

தெய்வானையும் அவரோடு சேர்ந்து தட்டைப் பிடித்துக்கொண்டாள்.

விபூதிக்கு மத்தியில் சூடத்தை ஏற்றிய சிவகாமி “கொழந்தைகளுக்கு சூடத்தைக்காட்டி விபூதியை வச்சி விடுங்க” என்றாள்.

சங்குநாதனும் முப்பது முப்பத்தெட்டுக் கோடி தேவர்களையும் அழைத்ததோடு இத்தோட்டத்தில் குடி கொண்டிருக்கும் விநாயகன், முருகன், மாரி, காளி என்று பெரியக் கோயிலில் இருக்கும் தெய்வங்களை கண்ணை மூடிக்கொண்டு அழைத்ததோடு, தோட்ட எல்லையோட சிறு தெய்வங்களையும் அழைத்து, பின் இறுதியாக தன் தம்பி அழகர் சாமியையும் அழைத்தவருக்கு அருள் தட்டி விட்டது போல....

“மக்கள்களால் நான் சொல்லுறதை கேளுங்க ஒங்களுக்கு எந்த தீங்கினையும் நேராத வண்ணம் நீங்க ஊர்வலமா எங்க ஆடிப்பாடிப் போனாலும் நான் ஒங்களுக்கு தொணையா இருந்து காப்பாத்துவேன். இது சத்தியம்! முக்காலும் சத்தியம்... என்று சொல்லிவிட்டு எரியும் கற்பூரத்தின் சுடரில் கையை நீட்டி சத்தியம் செய்தவர்..., பின் சுய நினைவுக்கு வந்தவர் ரதி-மதனுக்கு நெற்றியில் விபூதியை தொட்டு வைத்தார்.

“மாமா அப்படியே ஒங்க கையால எங்களுக்கும் விபூதியை வச்சி விடுங்க” - என்றார் காமன் கூத்து பாட்டு மாஸ்டர்

மாரிமுத்து. இவர் காமன் கூத்து பாடல்களை மட்டுமல்ல அர்ச்சுணன் தவசு, பொன்னர் சங்கர், நல்லதங்கா பாடல்களோடு சங்கரதாஸ் சுவாமிகள், தியாகராஜ பாகவதர் போன்றோர் பாடிய பாடல்களையும் இன்றைக்கும் வீட்டில் தன் பழைய ஆர்மோனிய பெட்டியை அழுத்திக் கொண்டு பாடுவார். இவரின் நரைத்த தலைமுடி முன்பக்கம் உதிர்ந்து பாதி தலை வரை வழக்கை விழுந்திருந்தாலும் பின்பக்கம் பிடரி வரை நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் முடி “பாகவதர்கட்” டை நினைவுப்படுத்திக் கொண்டுதான் இருக்கிறது.

“மாரிமுத்து இந்த காலத்து பாட்டு என்னா பாட்டா”? நீ நம்மக் காலத்து தியாகராஜா பாகவதர் பாட்டப் பாடுய்யா. அது தான் பாட்டு... என்று மாரிமுத்துவை அவரின் வயதை யொத்த சில பழைய கட்டைகள் பாட்டுசொல்லி கேட்பதுண்டு. அதில் சங்குநாதனும் அடங்குவார். “நாளைக்கி நீயோ இல்லாட்டி நாங்களோ இங்க செத்துப் பொயிட்டா அப்புறம் இந்த தோட்டத்தில் இந்த மாதிரி பாட்டுகளை கேட்கவோ இல்லாட்டி ஓம் மாதிரி பாடுவோ ஆளே இருக்காது. இதுவெல்லாம் நம்ம காலத்தோட முடிஞ்சிப் பொயிரும் போல இருக்கு” என்பார்கள் அந்த பழைய கட்டைகள்.

“நீ கிட்டத்தில் வா... மாரிமுத்து” என்று மாரிமுத்துவை தன் அருகில் அழைத்து அவர் நெற்றியில் விபூதியை பூசிய சங்குநாதன் “நீ இந்த காமன் கூத்துப் பாட்டை ஒன்னோட மட்டும் நிறுத்திக்காத” இப்ப இருக்கிற இந்த

சின்னஞ்சிறுகசகளுக்கும் சொல்லிக் கொடு. வேணுமின்னா இந்தக் கூத்த நீ அப்படியே ஒரு பெரிய கொப்பியில் எழுதி வை... என்றார். “மாமா... அந்த வேலை எல்லாம் நடந்துக்கிட்டுத்தான் இருக்கு. என்னோட மூத்தப் பேரன் அந்த தினேஷ் இதையெல்லாம் என்னமோ சொல்லுறாங்களே... சீ. டின்னு அதுல எடுத்து வச்சிருக்கான்” என்றார்.

“ஓங்க காலத்திலயெல்லாம் கிரம்போன் தட்டு இருந்திருக்கும். ஆனா இப்போ... சி.டி தட்டு வந்துருச்சி. விஞ்ஞானம் வளர வளர இன்னும் என்னான்னம் மாறுமோ...” என்றான் செல்ல பாரதி. இவன் தான் போன முறையும் சிவபெருமான் வேஷங் கட்டியவன். இந்த வருஷமும் இவன் தான் சிவன். இன்றைய உலகின் நவீன வளர்ச்சி சீடி, டெக், கொம்யூட்டர், லெப்டொப், செல்போன் என்று இதற்குள்ளேயே இன்றைய இளைஞர்கள் சுழன்று கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. பழையனவற்றிலும் எம் கலை கலாசாரத்தில் அவர்கள் கவனமாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இந்த காமன் கூத்தில் பங்கு பற்றியிருக்கும் இளைஞர்களும் ஒரு உதாரணம்.

முன்பெல்லாம் தீபாவளி, பொங்கல், திருவிழாவுக்கு கொழும்பிலிருந்து வரும் தோட்ட இளைஞர்கள்... இன்றைய நிலையில்... “ஏய் மச்சா... எங்க தோட்டத்தில் காமன் கூத்து நடத்துறாங்க. பார்க்க விசேஷமா இருக்கும். ஒரு முணு நாள் லீவு போட்டுட்டு எஸ்டேட்டுக்கு போய் வருவோம்” என்று கொழும்பில் தன்னுடன் வேலை செய்யும் மற்றைய

பிரதேசத்திலுள்ள நண்பர்களையும் அழைத்து வந்து நம்மவர்களின் கூத்து திறமைகளை அவர்களுக்கு காட்டாமலில்லை. இதையே செல்வ பாரதியும்... “அப்படியே என்னென்ன மாறுதல்கள் வந்தாலும் நம்மலோடகலை கலாசாரங்கள் அப்படியே வாழும். ஒரு குழு இல்லாட்டியும் அடுத்த குழு அதை முன்னெடுத்து வாழவைக்கும்...” என்றான். இதை கேட்க சங்குநாதனுக்கு பெருமையாக இருந்தது. அவர் தன் முன்னால் வந்து நின்ற அனைவருக்கும் விழுதி வைத்து அனுப்பினார்.

“எங்க... அப்பே... எல்லாருக்கும் விழுதி வச்சிட்டாரு, இனிமே நாம ஆட்டத்த தொடங்க வேண்டியதுதான்” என்றார் தப்படிக்கும் கம்பை உயர்த்திப் பிடித்திய வெங்கடேசு. பின் தோளில் கிடந்த தப்பை கையில் எடுத்து அதன் ஒரு பக்கவாறு இடது புற மார்பில் பதிய வைத்து இடது கையால் அழுத்திக் கொண்டவன் வலது புற விரல்களில் அடிப்பதற்கு வசதியாக பிரம்புகளை பிடித்து கொண்டார். அதே போல அவரின் கோஷ்டியான ஏனைய இருவரும் தயாராக இருந்தனர்.

மாரி முத்து மாஸ்டரும்... ஒரு புதிய தெம்போடு பிள்ளையார் துதியை பாட ஆரம்பித்தார்.

“பிள்ளையார் அப்பனே - சிவன்

பெற்றெடுத்த மைத்தனே

அறிஞ்ச மட்டும் நாப் பாட

தெரிஞ்சவங்க மனம் பொறுக்க

ஆடுகின்ற பிள்ளையார்க்கு

அழுக்கு ஒண்ணும் நேராம
மன்னிக்க வேணுமய்யா - எங்க
மாணிக்கப் பிள்ளையாரே....

என்று ஓங்கி குரலெழுப்பி - அதன் பின் நிறுத்த... தப்பு மனேஜர் வெங்கடேசும் அவருடன் சேர்ந்து மற்ற இருவரும் தப்படி யோசையை எழுப்ப... எட்டுத் திக்கும் அதன் ஓசை ஓங்காரமாக ஒலித்தது.

“அடே காமங்கூத்த தொடங்கிட்டா னுங்கடோ!... என்று அடுத்த தோட்டத்துக்காரர்களும் சொல்லு மளவுக்கு தப்போசை ஓங்கி ஒலித்தது.

“வருஷத்தில் மாசி மாதம்

வளர் பொற தேதி பார்த்து

அமாவாசை தான் கழித்து

அடுத்து வரும் மூன்றாம் நாள்...”

என்று காமன் நடல் தொடரைப்பாட, அதற்கேற்றவாறு ரதியும் மதனும் முன்னும் பின்னுமாக அழகாக காலெடுத்து ஆட, அதற்கேற்றவாறு தப்புகளும் இசை முழங்க, முதற் காணிக்கை படி அரிசியை சங்குநாதன் வீட்டிலேயே வாங்கிக் கொண்டு அடுத்தடுத்த வீடுகளுக்கும் கூட்டத் தோடு அவர்கள் போய் கொண்டிருந்தார்கள்.

“ரதியே ரதி கினியே

ரதிகேத்த மன்மதனே...” பாலல் தொடர்ந்தது. பறை ஓசையும் அதற்கேற்ற ரதி, மதன் ஆட்டமும்..

களைக்கட்டி நின்றது. அந்த சங்கு நாதன் லயத்தை விட்டு எதிர் லயத்துக்கு போகும்வரை அதை பார்த்துக் கொண்டிருந்த சங்குநாதன் - அதன் பின் தெய்வானையின் உதவியோடு வீட்டிற்குள் போய் கட்டலில் கண்ணாடியோடு சாய்ந்தார்.

“பெரியப்பா ரதி, மதன் வேஷங்கட்டிய நம்ம சுவேந்திரனையும், சுரேசுவையும் பார்த்தீங்கத்தானே” அவுங்க ரெண்டுப் பேரும் அப்படியே ரதி, மன்மதன் மாதிரியே இருக்காங்கத்தானே..? அவுங்க ரெண்டுப் பேத்துக்கும் ஊரு கண்ணே பட்டுரும் போல... என்று வியந்து சொண்ண தெய்வானை “இருங்க பெரியப்பா நா... ஒங்களுக்கு தேத்தண்ணி போட்டு எடுத்துக்கிட்டு வர்றேன். ஆனா கொஞ்சம் சணங்கும்” என்றவள் அங்கிருந்து சென்றாள். சிவகாமியும் விபூதி தட்டை சாமி படத்துக்கு முன்னால் உள்ள திண்ணையில் வைத்து விட்டு “இந்த முறை வேஷங் கட்டுறது எல்லாம் புது புது பொடியன்கள் தான். தூதன் கூட ஒங்க கூட்டாளி செவித்தியானோட மகன் சிலுவத்தான். இவன் தான் கல்லறை பூசை அன்னிக்கி நடந்த ஞான சௌந்தரி நாடகத்தில ஞான சௌந்தரியா நடிச்சான்” என்று சொல்லிக் கொண்டே குசினிப் பக்கம் போனாள்.

சங்குநாதன் இந்த மாதிரி அந்தி நேரத்தில் பிளேங்கட்டை இழுத்து போத்திக் கொண்டு கண்ணயரும் பழக்க முள்ளவர் தான். ஆனால்

இப்பொழுது அவர் முக்குக் கண்ணாடியை கழற்றி கைக் கெட்டும் தூரத்திலுள்ள மேசை மீது எட்டி வைத்து விட்டு படுக்கையில் சாய்ந்தாலும் உறக்கம் வரவில்லை. உள்ளத்துக்குள் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் அந்த அழகர்சாமி - அவரின் தம்பியான அந்த உடன் பிறப்பின் நினைவு விழித்துக் கொண்டதால் உறக்கம் எப்படி வரும்?

“அண்ணே இவ்வளவு காலமா நாம வாழ்ந்த அந்த எடத்த விட்டுட்டு இங்க வந்திட்டு டோமேன்னு கவலையா இருக்கா” எங்களுக்கு அப்படிதானே. அந்த விக்டோரியா அணைக்கட்டு ஆரம்பிச்சதாலத் தான்... நாம பொறந்த அந்த தோட்டத்த விட்டுட்டு, கும்பிட்ட மாரியத்தா கோயிலை விட்டுட்டு, வேதக்காரங்க வணங்கிய அந்தோனியார் ஆலயத்த எல்லாம் விட்டுட்டு... நாம குலதெய்வமா நெனைச்ச அந்த காமன் பொட்டல எல்லாம் விட்டுட்டு அல்லோலக் கல்லோலப்பட்டு அவசரம் அவசரமாக இருந்ததை லொறியில அள்ளிப் போட்டுக்கிட்டு இந்த தோட்டத்துக்கு வந்திட்டோம். நாம உட்டுட்டு வந்ததெல்லாம் அப்படியே தண்ணிக் குள்ளப் பொயிருச்சி. நாம எதை எதை பெருசா நெனச்சோமோ அது எல்லாத்தையும் தண்ணி விழுங்கி ருச்சி... என்று கவலையோடு சொன்னான் அழகர்சாமி.

“அழகரு எனக்கு எல்லாத்தையும் விட அந்த காமன் பொட்டலை நெனச்சாத தாண்டா ரொம்பக் கவலையா இருக்கு. நாம அங்கிருந்து வர்றப்ப

அந்த காமன் பொட்டல் திண்ணையில் இருந்து ஒருபிடி மண்ணையாவது கொண்டு வந்திருந்தா எம் மனசுக்கு ரொம்ப ஆறுதலா இருந்திருக்கும். ஆனா அதக்கூட கொண்டுவல்லையே. நம்ம அப்பாக் காலத்தில் இருந்து அந்த தோட்டத்தில் நாம வருஷா வருஷம் காமன் கூத்த நடத்துனவங்க. அதை ஒரு தெய்வ கலையா பாதுகாத்து வளர்த்தோம். ஆனா இப்ப நம்மக்கூட கூத்து நடத்தின நம்ம ஆளுங் கெல்லாம் திக்காலுக்கு ஒருவரா பிரிஞ்சிட்டோம்...” என்று தன் தம்பி அழகர் சாமியிடம் கவலையாக சொன்னார் சங்குநாதன்.

“என்னாண்ணே செய்ய அந்த காமன் பொட்டல் அந்த லயங்கள் எல்லாம் தண்ணிக்குள்ள முழுகின்ன மாதிரி, நாம ஒண்ணா நின்னு நடத்துன அந்த கூத்தும் முழுகிப் பொயிருச்சின்னு இருக்க வேண்டியதுதான்.” என்ற அழகர்சாமி “இந்த தோட்டத்தில் விசாரிச்ச அளவுக்கு காமன் கூத்தின்னு ஒன்னு இங்க நடத்தியதே இல்லையாம். அப்படி காமன் கூத்த பார்க்க ஆசையா இருந்தா இந்த தோட்டத்து ஆளுங்க ரெண்டு தோட்டங்கள் தாண்டி அடுத்த தோட்டத்துல போய்தான் காமன் கூத்தப் பார்ப்பாங்களாம். அங்கத்தான் காமன் கூத்து நடக்குமாம்” என்றான்.

“அழகரு நீ சொல்லுற மாதிரி நாம நடத்துன அந்த கூத்து அங்கேயே தண்ணியோட தண்ணியாப் பொயிருச்சின்னு நாம நெனைக்கவே கூடாது. நம்ம உயிரு பொழைச்சிக் கெடக்குறதுனால நாம அந்த கூத்த இங்கு நடத்திக் காட்டணும்....”

“வேணாண்ணே இந்த தோட்டத்தில் யாரும் அந்த கலாசாரத்த பெருசா விரும்ப மாட்டாங்க. இது டவுன் ஓரத்து தோட்டம். நாகரீக மோகம், நவீன மேடை நாடகங்கள்இ சினிமா வீடியோ மோகம், மியூசிக் ஷோ” இப்படி தான் இங்குள்ள இளைஞர்களுக்கு ஆர்வம் அதிகமா இருக்கு போல. பழைய கலை கலாசாரத்தை மறந்துட்டாங்கன்னுதான் சொல்லணும்...” “அப்படி சொல்ல முடியாது. அந்த ஆர்வத்த நாமத்தான் தூண்டணும். சீரழிஞ்சிப் போன வனுங்க... பத்து பேரா இருந்தா” பரம்பரை கூத்து பாட்டுல ஆர்வ முள் ளவன் நாலுபேராவது இருப்பானுங்க. பாரே நாம மட்டும் இந்த தோட்டத்தில் காமன் நட்டு கூத்து நடத்திட்டா அப்புறம் எல்லோருக்கும் அதுல ஆர்வம் தன்னால வந்துரும்...”

“அண்ணே நீ சொல்லுறது சரிதான். அப்படியே நாம இந்த தோட்டத்தில் காமன் நடனுமின்னா அதுக்கு உயிர்மண் தேவத்தானே? சும்மா காமன நட்டு வைக்க முடியுமா? அதுக்கு உயிர்மண் தேவ. அத எங்கப் போயி கொண்டுவரறது?” என்றான் அழகர்சாமி. “ஏண்டா கொண்டு வர முடியாது? காமன எரிச்ச தோட்டத்தில் இருந்துதான் உயிர் மண்ண கொண்டு வரணும்...”

“அண்ணே அது என்னா மிட்டாயா? கேட்டதும் அள்ளிக் கொடுக்க. அது மண்ணு, உயிர் மண்ணுண்ணே” என்ற

அழகர்சாமி “என்னாண்ணே வெபரம் தெரிஞ்ச நீயே இப்படி சொல்லுற? நாம பொறந்து வளர்ந்த அந்த தோட்டத்தில நீங்க எத்தனையோ வருஷம் காமன் கூத்த நடத்தியிருப்பீங்க. எப்பயாவது யாரையாவது காமன் எரிச்ச திண்ணையில இருந்து ஒருபிடி மண்ண அள்ளவிட்டிருப்பீங்களா அப்படி அடுத்தவன் வந்து திண்ணையில காமன் நட்டு எரிஞ்ச எடத்தில் இருந்து உயிர் மண்ண அள்ளிட்டா தோட்டத்துக்கே ஆகாதின்னு ஒரு ஐதிகம் இருந்திச்சுத்தானே அதே ஐதிகம் அந்த தோட்டத்திலேயும் இருக்கும். அங்கப்போய் உயிர் மண்ண அள்ள எவனும் விட மாட்டான்...” என்று உறுதியாக சொன்னான் அழகர்சாமி.

நடணும். ஆனா... அந்த ஆச... வைராக்கியம் நிறைவேறுமா? இது மாசி மாதம். ரெண்டு தோட்டத்துக்கு அப்பால் உள்ள தோட்டத்துல காமன் எரிக்கப் போறானுங்க.

காமம் நட்டு அந்த கம்மம் எரிச்ச எடத்தில் மண்ணு சூடு தனியிரதுக்கு முன்ன அதுல இருந்து உயிர் மண்ண எடுத்துக்கிட்டு வரணும்..ன்னு ஒரு வெறி எனக்குள்ள இருக்கு. அது நெருப்பா எரியுது. ஆனா அன்பாக்கேட்டாளோ சமாதானமாகக் கேட்டாளோ எவனும் அங்கிருந்து பிடி மண்ணக்கூட அள்ள விடமாட்டானுங்க அதை நெனைச்சாத்தான் கவலையா இருக்கு” என்று கவலையோடு சொன்னார் சங்குநாதன்.

“என்னடா இப்படி சொல்லுற? நீ சொல்லுறதப் பார்த்தா இங்க காமன் கூத்தே நடக்காமப் பொயிரும் போல இருக்கே. இங்கே காமன் நடணும். நட்டு வைக்கணும்! நாம் எதை அந்த தண்ணிக் குள்ள தோத்துட்டு வந்தமோ அதை தேடி நாம இங்க ஊண்டலுமின்னு ஒரு வைராக்கியம் ஏம் மனசுக்குள்ள இருக்குடா”, ரெண்டு நாளைக்கி முன்ன... நானே மன்மதன் வேஷங்கட்டி ஆடுமாதிரி ஒருகனவு. ஆனா... அந்த கனவுல தீ வச்சி என்னையே எரிச்சிப்புரு மாதிரி ஒரு சம்பவம். காரியமில்லடா... அப்படியே நான் செத்தாலும் அந்த சாவுக்கு முன்ன இந்த தோட்டத்தில் காமன

“அண்ணே நீ கவலையை விடுண்ணே நாம இங்க காமன் நடுறோம். எப்படியும் உயிர் மண்ண நான் கொண்டு வர்றேன். நீ கவலப் படாம இரு!” ஒரு வீராப்போடு சொன்னான் அழகர்சாமி.

இரண்டு தோட்டங்களுக்கு அப்பால் மன்மதனை எரித்த கடைசி இரவு

“விட்ட தோர் புல்ப பாணம்
விமல பூபன் தன்னிடத்தில்
பட்டதோர் நெற்றிகண்ணால்
பரமன் நிழல் கலங்க
நெற்றிகண் திறக்கவே
கட்டலகனுடையாமல் - மதன்
கலங்கி எரித்து விட்டான்”

கணவன் இழந்த ரதி புலம்புகிறாள்

“அய்யோ பாவிக்களா

நா கங்கானமே கட்டு நேரம்

அய்யே சாமி அல்லோ

எனக்கு முத்தகால் ஊனும் நேரம்

அய்யோ சாமி...

முந்தானி அவந்திருச்சி

நா நடந்து போகும் பாதையிலே

அய்யோ இன்னைக்கு

தாலியே கலன்றிச்சி...”

அழுது புலம்பும் ரதியானவள் உயிர் பிச்சை வேண்டி மடியேந்தி... வீடு வீடாக போக... காமன் தப்பு சாவு தப்பாக ஓசை எழுப்ப தோட்டமே சோகத்தில் ஆழ்கிறது. சாமம் கடந்த நேரம்... திண்ணையில் காவலாய் இருந்தவர்கள் அமர்ந்தப்படி கண்ணயர்... பாதி உறக்கத்தில் இருந்த ஒருவன்... திடீரென விழிப்பூற்று... “ஏய்யாரோ திண்ணையில் இருந்து உயிர் மண்ணை எடுத்துக்கிட்டு ஓடுறாண்டா! என்று கத்த...” ஓய் பிடிங்கடா...! அவனப் பிடிங்கடா! திடுக்குற்று விழித்தவர்களும் கத்த... திருடனை துரத்திக் கொண்டு கத்தி ஈட்டியோடு ஓட...

அந்த இரவில்... தேயிலை செடிகள் ஊடே..., கானு கட்டை குறுக்குப்பாதை மண்சாலை... இரவில் முன்னால் ஓடுபவன் எங்கு ஓடுகின்றான் என்றே தெரியாத நிலையில் - துரத்துபவர்கள் ஒருவன் முன்னால் ஓடும் அந்த கரிய

உருவத்தை நோக்கி துள்ளி ஓடும் புள்ளிமாளை நோக்கி ஈட்டியை எய்வது போல எய்ய... குத்துப்பட்டவன் குத்தையும் வாங்கிக் கொண்டு தேயிலை செடிகளுக்குள் புகுந்து அவர்களின் கண்களுக்கு தெரியாமல் ஒழிந்து ஒழிந்து...

சங்குநாதனுக்கு தூக்கம் வரவில்லை. அழகர்சாமி இப்பவருவானோ...? எப்பவருவானோ...? என்ற எதிர்பார்ப்பு. அதிகாலை சேவல் கூவும் நேரம். கதவை தட்டும் ஓசை... அவசரம் அவசரமாக கதவை திறந்தார் சங்குநாதன். அவன்... அழகர் சாமிதான்... “அண்ணே உயிர் மண்ணை கொண்டு வந்திட்டேனே... நீ இங்க காமனே நடுனே... நீ மன்மதன் வேஷங்கட்டுண்ணே. ஒன்ன சிவன் எரிக்க மாட்டாரு. ஆனா என்ன.. என்ன...” ஒரு பை நிறைந்த மண்ணை சங்குநாதனிடம் கொடுத்ததோடு அவரின் காலடியில் விழுந்தவன்...

அந்த வைகறைப்பொழுதில் கிழக்கு வானமும் அதன் அடிமட்ட செந்நிற கோடுகளும்... கலந்த அந்த உதயத்தில் அண்ணனின் காலடியில் குருதியோடு கிடந்த அந்த தம்பியை இப்பொழுதும் நினைக்க சங்குநாதனின் கண்கள் கலங்கின. “தம்பி பொயிடியாடா...” வாய்விட்டு கத்தினார் சங்குநாதன். இக்குரல் கேட்டு அங்கு குசினியிலிருந்து ஓடி வந்த தெய்வானை “அப்பா உங்க தம்பியை இப்பொவும் நெனைச்சிக்

கிட்டிங்களா...” என்று அவரின் கண்ணீரை துடைத்த தெய்வானையின் கண்களில் நீர் பொங்கியது.

அதே நேரம் தூரத்து லயத்தில் காமன் தப்பும் ஒலித்தது. தூரத்தில் ஒலித்த அந்த தப்போசையை கேட்க கேட்க கவலையோடு இருந்த சங்குநாதனின் உள்ளத்தில் ஒரு புதிய தெம்பு ஏற்பட்டது. “தெய்வான தப்பு சத்தம் கேட்குது தானே.. ஏந்தம்பி செத்தப் பிறகு நட்டு வைச்ச காமன்

இன்னைக்கும் ரொம்ப பிரகாசமா இங்க இருக்கு. அந்த காமன் சாவாம தொடர்ந்து இங்க வளரும். சத்தியமா சொல்லுறேன்... மன்மதன எரிச்சப் பிறகும் அவன் உயிரோட இருந்து வருவது போல இந்த காமன் கலை என்னைக்கும் சாவா வரம் பெற்று இங்க நெலச்சி நிற்கும். அந்த கலையை யாராலும் அழிக்க முடியாது!... ஒரு தெம்போடு எதிரியை வீழ்த்திவிட்டு நெஞ்சம் நிமிர்ந்து நிற்கும் ஒரு போர் வீரனைப் போல எழுந்தார் சங்குநாதன்.

இரத்த எண்ணெய்

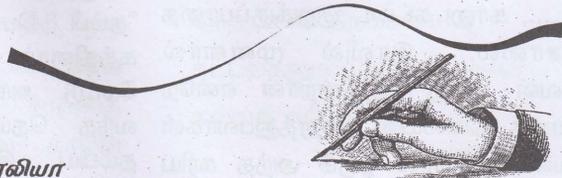
தொழிலாளின்
 வீட்டில்
 குப்பி லாம்பு
 சுடர்விடுவது
 மத்திய கிழக்கின்
 எண்ணெயாலா?
 இல்கலையே
 உயர்வையாய்
 நிலத்தல்
 விழுந்த
 இரத்த எண்ணெயால்
 அடுப்பு
 எரிவதும்
 தொழிலாளர்
 கண்ணீராய்
 சந்திய
 இரத்தத்தாலேயே

ஜெயா - நுவரெலியா

பாடையிலே
 போலீஸ்க்கு
 எழுச்சு
 கட்டிடமெய்
 மலைதேசத்
 தொழிலாளரை
 பாடையிலே
 வைப்பதற்கு
 ஊடியாய்
 ஊடிப்போடுக்கு
 எழுச்சு
 சந்தாமெய்

ச
 ந்
 தூ
 மொ
 ய்

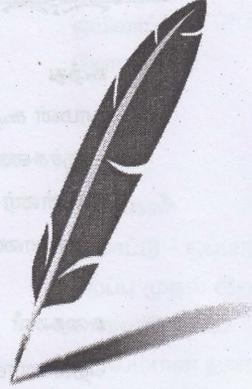
வள்ளி
 இராகலை

Vசைவ யுகி

குளவிகளாய்

உரு முட்டையை
 அழுத்தி
 ஆர்ப்பாட்டி
 உண்டோ?
 இளம் உன்றை
 பசுவை
 பிடித்து
 விற்று
 பிழைப்பாடுண்டோ?
 பசுவை யுட
 தீட்டி
 மலைத்தொடர்
 மண்தாடின
 தொப்புள் தொடி
 அறுத்து
 தொக்கிப்படுத்தி
 சிக்கலை
 குண்டாசிட்டி
 துலத்தல்
 சிறைவைத்து
 முதுவாழ்த்து வந்தீர்
 முதுவைக்கண்ணில்
 முதுமலர்வதென்?

வியர்வையாய்
 குரத்தம்
 நிலம்
 மீது
 தெளித்து
 சூரியர்
 சாட்சியாய்
 புது புது ஒப்பந்தம்
 தொழிலாளர்
 ஒ தினம்
 புரிசையில்
 வியர்வைக்கு
 விலைபேசும்
 அட்டைகள் சட்டம்
 நாள் நட்சத்திரம்
 பார்க்குது
 புது சம்பள ஒப்பந்தத்திற்கு
 மீட்டு - கண்டி

கவ்வாத்து
 வெட்டும்
 கந்தையா
 அண்ணே!
 கொழுந்து
 கொய்யும்
 தெய்வானை
 அக்கா
 முள்ளு
 குத்தும்
 முனியாண்டு
 அண்ணே
 நாம்
 தேனீக்களாய்
 இருப்பதால்
 எம் வியர்வையின்
 பலனை
 யார் யாரோ
 ருசிக்கிறார்கள்
 குளவிகளாய்
 மாறுவோம்
 கொட்டுவோம்
 துரத்துவோம்
 சதிகாரர்
 கும்பலை
 மகிழ்வோம்
 கூட்டுவாழ்வில்

அருணா - பசுவை

எஸ். எஸ் - பேராசிரியர்

மலையகத் தமீழர்ன்

பாரம்பரிய பண்பாட்டு விழுமியங்கள்

இசைக்கருவி

தப்பு

உடுக்கு

உறுமி

சங்கு

சேக(ஹ)ண்டி

செஞ்சன கட்டை

தமுர்

ஜல்

ஜாலரா

குழித்தாளம்

புல்லாங்குழல்

இன்று:

ஆர்மோனியம்

தபேளா

மிருதங்கம்

கடம்

தவில்

மோசிங்

செண்டை

கூத்து

காமன் கூத்து - (சமயம் தொடர்பானது)

அருச்சுணன் தபசு - (சமயம் தொடர்பானது)

பொன்னர்- சங்கர் - (சமயம் தொடர்பானது)

முனியாண்டி கூத்து

கதைகள்

தென்னாலிராமன்

தேசிங்குராஜா

கட்டபொம்மன்

கட்டபொம்மன் கதை பாடல்

வள்ளிராசன் கதை

நல்ல தங்கால் கதை

சித்திர புத்திரர் நாயனார் கதை

ஆயிரம் தலைவாங்கிய அபூர்வ சிந்தாமணி

நலமகராசன் கதை

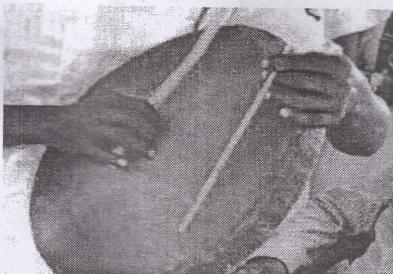
விக்கிரமதித்தன் கதை

ராஜா தேசிங்கு அல்லி அரசாணி மாலை

பாண்டவர் வனவாசம்

மின்சார மாயவன்

மன்னன் சின்னாண்டி

ௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌௌ

கருப்பன்ன சாமி
முன்னடியான்
ஆண்டி அப்பன்
பிள்ளையார்
இடும்பன்
வைரவர்
சென்டாகட்டி
நொண்டி அப்புச்சி
காமாச்சி
துர்கா தேவி
மஞ்சள் சாமி
வன தேவதை
பட்டமரத்தாள்
கொங்கையம்மன்
வனத்து சின்னப்பர்
சின்னப்பர்
பெரியப்பர்
வால் ராசா
காட்டு சின்னப்பர்

குல தெய்வங்கள் சீல

கண்ணிமார் கோவில்
சடைச்சியம்மன்
பேச்சியம்மா
முத்தம்மா கோவில்
அங்காயம்மா
செல்லாயி கோவில்
துளசியம்மா
ஆண்டாலம்மன்
ஆத்துகர அங்காய்
அழகம்மா கோவில்
பொட்டம்மா
பொட்டாயி கோயில்
முட்டக்கண்ணி அம்பாள்
பொன்னியம்மால்
சிந்தாமணியம்மா
பச்சையம்மா
தங்காயம்மா
தாண்டவன்

கொடுமான் தெய்வங்கள்

அ) பெண் சாம்கள்
வண்ணாத்திக்க கோட்டை
உத்திர காளி
வீரமா காளி
இருளாயி
துர்க்கா தேவி

ஆ) ஆண் சாம்கள்

மதுரை வீரன்
மாடசாமி
முனிஸ்வரன்
ஆண்டிசாமி
சங்கிலி கருப்பன்
இடும்பன்

அவமதப்பவர்களுக்கு தண்டனை

கொடுக்கும் தெய்வங்கள்

அ) பெண் தெய்வங்கள்
காளி
புத்திர காளி
வீரபுத்திர காளி
உத்திர காளி
வட புத்திர காளி
மஞ்சள் காளி

ஆ) ஆண் தெய்வங்கள்

சந்தி முனி
முனியாண்டி
மகாமுனி
வால் முனி
மயான முனி
எல்லை முனி
கம்பி முனி
தவரணை முனி
செண்டா கட்டி

தொகுப்பு: அருட் தந்தை யா. சத்திரீவல்
கலாயுஷணம் எஸ். இராமையா

இலங்கையின் முதலாவது தொழிற்சங்க தியாகி

முல்லோயா கோவிந்தன்

1940 ஜனவரி மாதம் கண்டி மாவட்டம் ஏவாயெட்டப் பகுதியிலுள்ள முல்லோயா தோட்டத்தில் பதினாறு சதம் சம்பள உயர்வும், மேலும் ஆறு அம்சக் கோரிக்கைகளையும் முன்வைத்து தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்தினர். இப்போராட்டத்தை நசுக்குவதில் நிர்வாகம் தோல்வி கண்டதால் பேச்சு வார்த்தைக்கு இணங்கியது. பேச்சு வார்த்தையில் காணப்பட்ட இணக்கப்பட்டை அடுத்து ஜனவரி பதினைந்தாம் திகதி தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

இதே தினம் ஹங்குராங்கெத்த பொலிஸ் சார்ஜண்ட் சுரவீர தலைமையில் பொலிஸ் குழு ஒன்று தோட்டத்திற்கு வந்தது. துப்பாக்கியுடன் லயக்குடியிருப்புகளுக்குள் புகுந்து எதிர்ப்பட்ட தொழிலாளர்களை இழுத்துப் போட்டு அடித்துத் துன்புறுத்தினர். இதை தூரத்தே தேயிலை தொழிற்சாலையில் தொழில் செய்து கொண்டிருந்த கோவிந்தன் கண்டு விட்டான். தேயிலை தொழிற்சாலையில் தேயிலை கொழுந்தை சேகரிக்கும் மட்டையைக் கையில் எடுத்தவன் லயத்தை நோக்கி ஓடி வந்தான்.

இதை கண்ட சுரவீர ஜீப்பில் இருந்தவாறே

துப்பாக்கியை எடுத்து கோவிந்தனை குறிவைத்து சுட்டதில் அவ்விடத்திலேயே அவன் உயிர் பிரிந்தது. இத்தியாகியின் இறுதிக் கிரியையில் லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள லங்கா தோட்ட தொழிலாளர் யுனியன் முக்கிய தலைவர்கள் பங்கு கொண்டு பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் புடைசூழ ஈமக்கிரிகைகள் நடத்தப்பட்டன.

பொலிஸாரின் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கு எதிரான வழக்கில் தொழிலாளர்களுக்கு வெற்றி கிடைத்தது. ஆனால் குற்றவாளி சார்ஜண்ட் சுரவீரவுக்கு பதவி உயர்வும், சம்பளமும் வழங்கி கௌரவித்தது. இந்த வழக்கில் தியாகி கோவிந்தனின் குடும்பத்திற்கு நகூட்டி வழங்க வேண்டும் என தீர்ப்புக் கூறப்பட்டது. இப்போராட்டத்தின் மூலம் பெருந் தோட்ட தொழிற்சூறையில் ஈடுபட்டுழைக்கும் தொழிலாளர்களின் நாட் சம்பளம் பதினாறு சதமாக உயர்த்தப் பட்டதுடன், தொழி லாளர்களின் தொழிற்சங்கம் அமைக்கும் உரிமையும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

நீதிமன்ற தீர்ப்பை ஏற்று தியாகி கோவிந்தனின் மனைவி பொட்டு, மகன் இராமையா ஆகியோரை தோட்டத்துரை ஸ்பாலி இந்தியா விற்கு அழைத்துச் சென்று அவர்களுக்கு காணியும், வீடும் கிடைக்க ஆவன செய்தார். முல்லோயா கோவிந்தனே இலங்கைத் தொழிலாளர் வர்க்கப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த முதல் தியாகி என்பதும் நினைவு கூரத்தக்கதாகும்.

தனிச் சுற்றுக்கு மட்டும், மலையக சமூக ஆய்வு மையத்தினால் வெளியிடப்பட்டது.